

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 13.7.2016
COM(2016) 465 final

2016/0222 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

**om normer för mottagande av personer som ansöker om internationellt skydd
(omarbetning)**

MOTIVERING

BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

- **Motiv och syfte med förslaget**

EU arbetar för en integrerad, hållbar och övergripande europeisk migrationspolitik som bygger på solidaritet och rättvis ansvarsfördelning och som kan fungera effektivt såväl i tider av lugn som i krissituationer. Efter antagandet av den europeiska migrationsagendan¹ har Europeiska kommissionen strävat efter att genomföra åtgärder för att möta både omedelbara och mer långsiktiga utmaningar när det gäller att hantera migrationsströmmarna på ett effektivt och samlat sätt.

Det gemensamma europeiska asylsystemet bygger på regler för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för personer som ansöker om internationellt skydd (inbegripet en databas med fingeravtryck från asylsökande), gemensamma normer för asylförfaranden, mottagningsvillkor och erkännande och skydd av personer som beviljats internationellt skydd. Dessutom bistår Europeiska stödkontoret för asylfrågor medlemsstaterna vid tillämpningen av det gemensamma europeiska asylsystemet.

Trots de betydande framsteg som har gjorts när det gäller utvecklingen av ett gemensamt europeiskt asylsystem finns det fortfarande stora skillnader mellan medlemsstaterna när det gäller de typer av förfaranden som tillämpas, mottagningsförhållandena för asylsökande, andelen godkända asylansökningar och vilken typ av skydd som ges till personer som beviljats internationellt skydd. Dessa skillnader bidrar till sekundära förflyttningar och s.k. asylshopping, skapar pådrivande krafter och leder i slutändan till en ojämn fördelning mellan medlemsstaterna av ansvaret för att erbjuda skydd till de som behöver det.

En omfattande tillströmning av asylsökande på senare tid har visat att Europa behöver ett effektivt och ändamålsenligt asylsystem som kan säkra en rättvis och hållbar fördelning av ansvar mellan medlemsstaterna, tillhandahålla tillräckliga och skäliga mottagningsvillkor i hela EU, snabbt och effektivt behandla asylansökningar som lämnats in i EU och säkerställa att de beslut som fattas håller sådan kvalitet att människor som är i behov av internationellt skydd faktiskt får detta skydd. Samtidigt behöver EU ta itu med irreguljära och farliga förflyttningar och sätta stopp för smugglarnas affärsmodell. Därför är det å ena sidan viktigt att asylansökningar från personer som inte har rätt till internationellt skydd behandlas snabbt och att berörda migranter återsänds utan dröjsmål. Å andra sidan är det nödvändigt att öppna säkra och lagliga vägar till EU för de personer från tredjeländer som verkligen är i behov av skydd. Dessa frågor ingår också i ett bredare partnerskap med prioriterade ursprungsländer och transitländer.

Den 6 april 2016 lade kommissionen fram sina prioriteringar med avseende på en strukturreform av den europeiska asyl- och migrationsramen i sitt meddelande *För en reform av det gemensamma asylsystemet och ökade möjligheter till laglig inresa till Europa*². I meddelandet beskrivs de åtgärder som bör vidtas för en mer human, rättvis och effektiv europeisk asylpolitik samt en bättre förvaltning av politiken för laglig migration.

¹ COM(2015) 240 final.

² COM(2016) 197 final.

Den 4 maj 2016 lade kommissionen fram ett första paket med förslag till reformer av det gemensamma europeiska asylsystemet i syfte att genomföra tre av de prioriteringar som togs upp i meddelandet. Det handlade om att införa ett hållbart och rättvist Dublinsystem för fastställande av vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva asylansökningar³, förstärka Eurodac-systemet för att bättre övervaka sekundära förflyttningar och underlätta kampen mot irreguljär migration⁴ och inrätta en verklig europeisk asylbyrå för att säkerställa ett välfungerande europeiskt asylsystem⁵.

Dessa förslag var de första byggstenarna i arbetet med att reformera strukturen i det gemensamma europeiska asylsystemet.

Med det andra paketet är kommissionen i färd med att slutföra reformen av det gemensamma europeiska asylsystemet genom att anta fyra kompletterande förslag: ett förslag som ska ersätta direktivet om asylförfaranden med en förordning⁶, i syfte att harmonisera de skiftande förfaranden som för närvarande tillämpas i medlemsstaterna och skapa ett verkligt enhetligt förfarande, ett förslag som ska ersätta direktivet om skyddsgrunder⁷ med en förordning⁸, fastställa enhetliga normer för erkännande av personer i behov av skydd och de rättigheter som tillkommer personer som beviljats internationellt skydd samt ett förslag om översyn av direktivet om mottagningsvillkor⁹, i syfte att ytterligare harmonisera mottagningsvillkoren inom EU, öka de sökandes utsikter till integrering och minska sekundära migrationsrörelser. Som en uppföljning av det åtagande om att stärka de lagliga vägarna till EU som aviserades den 6 april 2016 föreslår kommissionen slutligen också en strukturerad unionsram för vidarebosättning. Det är ett steg i riktning mot ett mer kontrollerat handhavande av internationellt skydd inom EU, som gör det möjligt att säkerställa ordnade och säkra vägar till EU för personer i behov av internationellt skydd, i syfte att gradvis minska incitamenten för irreguljära inresor¹⁰.

Dessa förslag utgör en oumbärlig del av den övergripande reformen av det gemensamma europeiska asylsystemet och är nära sammanlänkade. Med denna andra omgång av lagstiftningsförslag för att reformera asylregelverket har vi allt som krävs för att inrätta ett solitt, konsekvent och integrerat gemensamt europeiskt asylsystem som bygger på gemensamma och harmoniserade regler som är både effektiva och skyddande, helt i överensstämmelse med Genèvekonventionen.

Det gemensamma europeiska asylsystem som vi vidareutvecklar är effektivt samtidigt som det ger skydd, och har utformats för att säkerställa full samstämmighet mellan de nationella asylsystemen, minska incitamenten till sekundära förflyttningar, stärka det ömsesidiga förtroendet mellan medlemsstaterna och ge ett väl fungerande Dublinsystem.

Det garanterar att asylsökande, oavsett var i EU de befinner sig, får en likvärdig och lämplig behandling. Systemet ger de verktyg som behövs för att säkerställa snabb identifiering av personer som verkligen behöver internationellt skydd och återsända de som saknar

³ COM(2016) 270 final.

⁴ COM(2016) 272 final.

⁵ COM(2016) 271 final.

⁶ EUT L 180, 29.6.2013, s. 60.

⁷ EUT L 337, 20.12.2011, s. 9.

⁸ EUT C [...], [...], s. [...].

⁹ EUT C [...], [...], s. [...].

¹⁰ EUT C [...], [...], s. [...].

skyddsbehov. Det är generöst gentemot de mest utsatta, men också strängt mot eventuellt missbruk utan att åsidosätta de grundläggande rättigheterna. Det gemensamma systemet är slutligen tillräckligt kostnadseffektivt och flexibelt för att kunna anpassas till de komplexa utmaningar som medlemsstaterna står inför på detta område.

Syften med detta förslag

Som en del av den andra omgången av asylpolitiska reformer föreslår kommissionen en omarbetning av Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/33/EU av den 26 juni 2013 om normer för mottagande av personer som ansöker om internationellt skydd¹¹.

Direktivet om mottagningsvillkor innehåller bestämmelser om minimiharmonisering av normer för mottagande av personer som ansöker om internationellt skydd inom EU. Mottagningsvillkoren fortsätter dock att variera avsevärt mellan medlemsstaterna, både när det gäller hur mottagningssystemet är organiserat och beträffande den standard som erbjuds sökande.

Migrationskrisen har visat på behovet av att skapa mer enhetliga mottagningsvillkor i hela EU och medlemsstaternas behov av att vara bättre förberedda på att hantera ett oproportionerligt stort antal migranter. Det finns stora skillnader mottagningsvillkoren i olika medlemsstater. Vissa medlemsstater har ihållande problem när det gäller att garantera de mottagningsvillkor som krävs för en värdig behandling av sökande, medan andra erbjuder mer generösa normer. Detta har bidragit till sekundära förflyttningar och har satt press på vissa medlemsstater i synnerhet.

Mot denna bakgrund är syftet med detta förslag följande:

- (1) **Ytterligare harmonisering av mottagningsvillkoren inom EU.** Detta kommer både att säkerställa en värdig behandling av sökande inom EU, i enlighet med de grundläggande rättigheterna och barnets rättigheter, också i medlemsstater där det har funnits ihållande problem med att säkerställa en sådan värdig behandling, och minska mottagningsrelaterade incitament att flytta irreguljärt till och inom EU, särskilt till medlemsstater där mottagningsvillkoren allmänt sett håller en hög nivå. Det kommer också att bidra till en mer rättvis fördelning av sökande mellan medlemsstaterna. Detta kommer i synnerhet att uppnås genom att medlemsstaterna åläggs att ta hänsyn till operativa standarder och indikatorer för mottagningsvillkor som har tagits fram på EU-nivå, och att ha beredskapsplaner klara för att garantera en ändamålsenlig mottagning om de ställs inför ett oproportionerligt stort antal sökande.
- (2) **Minska incitamenten till sekundära förflyttningar.** För att säkerställa en ordnad hantering av migrationsströmmar, underlätta fastställandet av ansvarig medlemsstat och förhindra sekundära förflyttningar är det av största vikt att de sökande stannar kvar i den medlemsstat som har ansvaret för dem och inte avviker. Denna skyldighet för de sökande återfinns i den föreslagna reformen av Dublinförordningen. Införandet av mer specifika begränsningar av den fria rörligheten och tydliga konsekvenser när dessa begränsningar inte efterlevs kommer att bidra till en mer effektiv övervakning av var de sökande befinner sig. Det är också nödvändigt med ytterligare harmonisering av möjligheterna att bestämma en specifik bosättningsort för sökande, att införa anmälningsskyldighet och att tillhandahålla materiella

¹¹ EUT L 180, 29.6.2013, s. 96.

mottagningsvillkor enbart in natura för att skapa en mer förutsägbar situation för de sökande, kunna lokalisera dem oavsett vilken medlemsstat de befinner sig i och att avhålla dem från att avvika. Detta gäller särskilt i tre fall, nämligen om sökanden inte har lämnat in en ansökan om internationellt skydd i den medlemsstat där han eller hon först reste in irreguljärt eller lagligt, sökanden har avvikit från den medlemsstat i vilken han eller hon är skyldig att befinna sig, och sökanden har återsänts till den medlemsstat där han eller hon är skyldig att närvara efter att ha avvikit till en annan medlemsstat.

- (3) **Stärka de sökandes självförtroende och integrationsmöjligheter.** Med undantag för dem vars ansökningar sannolikt kommer att avslås bör sökande så snart som möjligt ges rätt att arbeta och tjäna egna pengar, även om deras ansökningar fortfarande är under behandling. Detta bidrar till att göra dem mer oberoende och ger bättre utsikter till integrering av de som till sist beviljas skydd. Tidsfristen för tillträde till arbetsmarknaden bör därför minskas från senast nio månader till senast sex månader efter det att ansökan lämnades in. Därigenom anpassas den sökandes tillträde till arbetsmarknaden till tidsåtgången för sakprövningen. Medlemsstaterna uppmuntras också att bevilja tillträde till arbetsmarknaden senast tre månader efter det att ansökan lämnades in, om det finns fog för att anta att ansökan är välgrundad. Tillträde till arbetsmarknaden bör ges i full överensstämmelse med arbetsmarknadens normer, vilket också skulle bidra till att undvika störningar på arbetsmarknaden. Ytterligare begränsningar av de nuvarande stora skillnaderna mellan medlemsstaternas bestämmelser om tillträde till arbetsmarknaden är också nödvändiga för att minska anställningsrelaterad asylshopping och incitament till sekundära förflyttningar.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Detta förslag till omarbetning av direktivet om mottagningsvillkor är fullt förenligt med de första förslagen till reform av det gemensamma europeiska asylsystemet som lades fram den 4 maj 2016, och med förslagen till reform av direktivet om asylförfaranden och skyddsdirektivet, som omfattade en omvandling av dessa direktiv till förordningar, samt med förslaget till en strukturerad unionsram för vidarebosättning.

Enligt kommissionens förslag till omarbetning av Dublin III-förordningen bör en sökande som inte är i den medlemsstat där han eller hon är skyldig att befinna sig inte ha full rätt till de materiella mottagningsvillkor som föreskrivs i detta direktiv. Dublinförslaget påverkar på så sätt tillämpningen av direktivet om mottagningsvillkor, och motsvarande ändringar av direktivet är nödvändiga och har föreslagits.

Kommissionens förslag till omarbetning av Dublin III-förordningen tar även fasta på det förhållandet att alla sökande, oavsett var de befinner sig, har rätt till akutsjukvård. I praktiken anser medlemsstaterna vanligtvis att nödvändig behandling av sjukdomar, inklusive allvarliga psykiska störningar, som beviljas enligt direktivet om mottagningsvillkor omfattas av begreppet "akutsjukvård". Mot den bakgrunden är detta förslag helt förenligt med kommissionens förslag till omarbetning av Dublin III-förordningen.

På grundval av det arbete som redan har inletts av Europeiska stödkontoret för asylfrågor (Easo) kommer Europeiska unionens asylbyrå att övervaka och bedöma medlemsstaternas asyl- och mottagningssystem.

Förslaget till omarbetning av direktivet om mottagningsvillkor kommer att säkerställa att asylsökande förblir tillgängliga under hela asyلفörfarandet, för att säkerställa en snabb och effektiv bedömning av deras ansökan. Därmed kommer det också att bidra till ett effektivt genomförande av de föreslagna förordningarna om asyلفörfaranden respektive skydd.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Detta förslag är förenligt med den övergripande långsiktiga strategi för bättre migrationshantering som lades fram av kommissionen inom ramen för den europeiska migrationsagendan¹², som utvecklade ordförande Junckers politiska riktlinjer till en uppsättning sammanhängande och ömsesidigt stärkande initiativ på grundval av fyra pelare. Dessa pelare består i att minska incitamenten för irreguljär migration, säkra unionens yttre gränser och rädda liv samt främja en stark asyfpolitik och en ny politik för laglig migration.

Detta förslag, som fortsätter genomförandet av den europeiska agendan för migration när det gäller målet att stärka unionens asyfpolitik, bör ses som en del av en bredare strategi på EU-nivå för att bygga ett stabilt och effektivt system för hållbar hantering av migration för framtiden, ett system som är rättvist för värdssamhällen och EU-medborgare, liksom för berörda tredjelandsmedborgare och ursprungs- och transitländer.

RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Detta förslag är en omarbetning av direktivet om mottagningsvillkor och bör därför antas på samma rättsliga grund, nämligen artikel 78 andra stycket f i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), och i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet.

- **Variabel geometri**

I enlighet med protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) och EUF-fördraget, kan Förenade kungariket och Irland besluta att de önskar delta i antagandet och tillämpningen av åtgärder för att inrätta ett gemensamt europeiskt asyfsystem.

Förenade kungariket har härvidlag meddelat sin önskan att delta i antagandet och tillämpningen av direktiv 2003/9/EG och om sitt beslut att inte delta i antagandet av direktiv 2013/33/EU. Irland har beslutat att inte delta vare sig i antagandet av direktiv 2003/9/EG eller i antagandet av direktiv 2013/33/EU. Bestämmelserna i direktiv 2003/9/EG är således tillämpliga på Förenade kungariket, medan bestämmelserna i det senare direktivet inte är tillämpliga på vare sig Förenade kungariket eller Irland.

Förenade kungarikets och Irlands hållning i förhållande till de föregående direktiven påverkar inte deras eventuella deltagande i antagandet och tillämpningen av det nya direktivet. Förenade kungarikets och Irlands deltagande kommer att avgöras under förhandlingarnas gång och i enlighet med ovannämnda protokoll nr 21.

¹² COM(2015) 240 final.

I enlighet med protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, är direktiv 2003/9/EG och direktiv 2013/33/EU är inte bindande för eller tillämpliga i Danmark.

- **Subsidiaritetsprincipen**

Trots att antagandet av direktiven 2003/9/EG och 2013/33/EU har gjort det möjligt att uppnå en betydande grad av harmonisering, varierar mottagningsvillkoren fortfarande avsevärt mellan medlemsstaterna. Stora skillnader i mottagningsvillkor mellan medlemsstaterna och bristande operativa standarder för en värdig behandling av sökande bidrar till mottagningsrelaterad asylhopping och sekundära förflyttningar av asylsökande inom EU och sätter press på vissa medlemsstater i synnerhet. Mer likvärdiga mottagningsvillkor som ger en lämplig nivå i alla medlemsstater kommer att bidra till ett värdigare bemötande och en rättvisare fördelning av asylsökande över hela EU. Därför krävs det ytterligare åtgärder från EU:s sida för att säkerställa en tillräcklig nivå av harmonisering och nå de uppsatta målen.

- **Proportionalitetsprincipen**

De föreslagna ändringarna av direktivet om mottagningsvillkor är begränsade och inriktade på målen att se till att behandlingen av ligger på en värdig nivå i hela EU, i enlighet med de grundläggande rättigheterna och barnets rättigheter, och att minska de mottagnings- och integrationsrelaterade incitamenten för migranter att flytta irreguljärt till och inom EU, samtidigt som hänsyn tas till de stora skillnaderna i medlemsstaternas sociala och ekonomiska förutsättningar.

Ändringarna i direktivet om mottagningsvillkor rör endast områden där ytterligare harmonisering kan få betydande effekter, t.ex. i fråga om bestämmelser om materiella mottagningsvillkor, åtgärder för att se till att sökande förblir tillgängliga för de behöriga myndigheterna och inte avviker, samt rättigheter och skyldigheter av relevans för en effektiv integrering av sökande i medlemsstaternas värdsamhällen.

I förslaget klargörs att i samtliga fall där en medlemsstat beslutar att begränsa den fria rörligheten för en sökande, placera honom eller henne i förvar eller kräva att den sökande täcker eller bidrar till kostnaderna för de materiella mottagningsvillkoren, behöver medlemsstaten i fråga ta hänsyn till den berörda personens särskilda situation, inklusive eventuella särskilda behov i samband med mottagandet, samt till proportionalitetsprincipen.

- **Val av instrument**

En omarbetning av direktivet om mottagningsvillkor, tillsammans med ett utökat mandat för Europeiska unionens asylbyrå för att främja ett enhetligt genomförande av mottagningsvillkoren i praktiken, anses tillräcklig för att uppfylla målen att vidareutveckla harmoniseringen av medlemsstaternas mottagningsvillkor och sökandenas integrationsutsikter samt minska migranternas mottagningsrelaterade incitament att flytta irreguljärt till och inom EU. Med tanke på de nuvarande avsevärda skillnaderna i medlemsstaternas sociala och ekonomiska förutsättningar, anses det inte genomförbart eller önskvärt att fullständigt harmonisera medlemsstaternas mottagningsvillkor.

RESULTAT AV SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH INHÄMTANDE AV SAKKUNSKAP

• Samråd med berörda parter

I sitt meddelande av den 6 april 2016 *För en reform av det gemensamma asylsystemet och ökade möjligheter till laglig inresa till Europa*, lanserade kommissionen en bred debatt. Sedan det antogs har det förekommit utbyte av synpunkter om de initiativ som föreslås i meddelandet, både i Europaparlamentet (LIBE-utskottet den 21 april 2016) och i rådet. Meddelandet har också varit föremål för omfattande diskussioner mellan arbetsmarknadens parter, specialiserade icke-statliga organisationer, mellanstatliga organisationer och andra aktörer.

I maj 2016 samrådde kommissionen med medlemsstaterna och andra berörda parter (däribland icke-statliga organisationer och internationella organisationer, till exempel FN:s flyktingkommissariat) om de grundläggande idéerna bakom reformen, med utgångspunkt i ett diskussionsunderlag. I juni 2016 hade kommissionen också ett informellt utbyte av synpunkter med Europaparlamentet. Alla tillfrågade parter hade möjlighet att lämna skriftliga synpunkter. De viktigaste resultaten från det riktade samrådet med berörda parter kan sammanfattas enligt följande:

- **Ytterligare harmonisering av mottagningsvillkoren inom EU.** De flesta medlemsstater förespråkade ytterligare harmonisering av mottagningsvillkoren inom EU. Bland övriga tillfrågade parter uttryckte vissa berörda parter, bland annat företrädare för Europaparlamentet, en oro för att ytterligare harmonisering skulle kunna leda till en oönskad försämring av mottagningsvillkoren och pekade på behovet av att respektera grundläggande rättigheter och internationella åtaganden. Alla berörda parter var överens om att medlemsstaterna bör tillåtas att bevilja förmånligare villkor för sökande än de som fastställs i direktivet om mottagningsvillkor. Ett särskilt problem som identifierades var oklarheten kring vad begreppet ”värdig levnadsstandard” i direktivet om mottagningsvillkor innebär. De operativa standarder och indikatorer för mottagningsvillkor inom EU som Europeiska stödkontoret för asylfrågor har börjat utarbeta på kommissionens initiativ fick ett brett stöd. Det gäller även behovet av ytterligare övervakning, kontroll av efterlevnad och beredskapsplanering.
- **Minska mottagningsrelaterade incitament till sekundära förflyttningar:** Medlemsstaterna ställde sig i allmänhet positiva till tanken på en mer harmoniserad strategi för åtgärder som exempelvis restriktioner i de asylsökandes rörelsefrihet för att säkerställa att sökande förblir tillgängliga för myndigheterna och inte avviker. Medan en rad medlemsstater var införstådda med att tillhandahållandet av materiella mottagningsvillkor bör vara avhängigt av att den sökande är i den medlemsstat där vederbörande är skyldig att befinna sig, rådde det större oenighet kring huruvida materiella mottagningsvillkoren i vissa fall endast bör tillhandahållas in natura. Andra berörda aktörer, bland annat företrädare för Europaparlamentet, ifrågasatte nyttan av sådana åtgärder och ansåg att incitament för sökande att stanna skulle vara ett mer effektivt sätt att uppnå samma syfte (familjeåterförening samt tillgång till arbetsmarknaden etc.).

- **Stärka den sökandes utsikter till integration:** De flesta berörda parter, däribland medlemsstaterna och företrädare för Europaparlamentet, enades om att det skulle vara värdefullt att se över den bestämmelse i direktivet om mottagningsvillkor som rör villkoren för sökandes tillträde till arbetsmarknaden, som ett sätt att förbättra integrationsutsikterna för sökande. Vissa medlemsstater hade färsk positiva erfarenheter av att förkorta tidsfristerna för tillträde till arbetsmarknaden. Flera berörda parter ansåg att harmoniserade och förkortade tidsfrister för tillträde till arbetsmarknaden är en viktig fråga, men att effekterna av sådana åtgärder inte bör överskattas, eftersom andra betydande hinder för ett effektivt tillträde (inbegripet erkännande av kvalifikationer, särskilt för asylsökande som saknar dokumentation).
- **EU-riktmärke för att fastställa nivån på det ekonomiska stödet till sökande:** De flesta berörda parter var tveksamma till att införa ett gemensamt EU-referensbelopp för att fastställa nivån på det ekonomiska stödet till sökande. Möjligheten har dock utvärderats noggrant. Det konstaterades att det inte är möjligt att införa ett sådant gemensamt referensbelopp, i huvudsak därför att a) de flesta medlemsstater inte tillhandahåller materiella mottagningsvillkor i form av ekonomiskt stöd, utan föredrar att tillhandahålla mottagningsvillkor in natura eller i form av en kombination av ekonomiskt stöd och naturaförmåner, och b) det ekonomiska stöd som för närvarande betalas ut till sökande i de flesta fall ligger långt under alla tänkbara riktmärken eller trösklar (fattigdomströskel, tröskel för allvarlig materiell fattigdom och minimiinkomstströskel). En harmonisering av stödnivåerna skulle därför medföra ett ökat stöd i många medlemsstater, i vissa fall avsevärt, särskilt i de medlemsstater som har en jämförelsevis hög stödnivå, och i vissa fall kunna leda till att sökande behandlas mer förmånligt än de medborgare i medlemsstaterna som hotas av fattigdom eller som på annat sätt är ekonomiskt missgynnade.

- **Insamling och användning av sakkunskap**

Europeiska stödkontoret för asylfrågor har haft till uppgift att utarbeta operativa standarder och indikatorer för mottagningsvillkor. Det föreslås att medlemsstaterna bör ta hänsyn till dessa operativa standarder och indikatorer när de inför relevanta mekanismer för att garantera lämplig styrning, tillsyn och kontroll av mottagningsvillkoren. I syfte att utveckla dessa operativa standarder och indikatorer genomförde Europeiska stödkontoret för asylfrågor under våren 2016 en kartläggning av mottagningsvillkoren, där medlemsstater lämnade detaljerad information om sin syn på tillhandahållandet av mottagningsvillkor. Den resulterande rapporten, till vilken 26 medlemsstater och associerade länder har bidragit¹³, har legat till grund för utarbetandet av detta förslag. De relevanta resultaten i rapporten kan sammanfattas enligt följande:

- **Ytterligare harmonisering av mottagningsvillkoren inom EU.** Definitionen av materiella mottagningsvillkor varierar avsevärt mellan medlemsstaterna, från en tämligen begränsad definition i vissa medlemsstater till definitioner som går väl utöver direktivet om mottagningsvillkor i andra, så att exempelvis hygienartiklar omfattas. De flesta medlemsstater tillhandahåller en kombination av olika former av materiella mottagningsvillkor, t.ex. både in natura och i form av ekonomiska bidrag eller kuponger. I vissa medlemsstater tillhandahålls materiella mottagningsvillkor endast in natura. Formerna för tillhandahållande av materiella mottagningsvillkor

¹³ Belgien, Bulgarien, Schweiz, Tjeckien, Irland, Grekland, Spanien, Frankrike, Kroatien, Italien, Cypern, Lettland, Litauen, Luxemburg, Ungern, Malta, Nederländerna, Norge, Österrike, Polen, Portugal, Rumänien, Slovenien, Slovakien, Finland och Sverige.

varierar beroende på vad som tillhandahålls (bostad, mat, kläder etc.) och till vem (särskilda mottagningsbehov och fas av asylförfarandet sökanden befinner sig i).

- **Minska mottagningsrelaterade incitament till sekundära förflyttningar:** En majoritet av medlemsstaterna begränsar inte de sökandes förflyttningar till avgränsade områden, utan låter dem röra sig fritt inom sitt territorium. Ett antal medlemsstater anvisar ändå de sökande till en viss bosättningsort, vanligtvis med hänvisning till att kunna organisera sitt mottagningssystem. De tar vanligtvis hänsyn till befolkningen, den sociala och ekonomiska situationen, förläggningarnas kapacitet eller de enskilda sökandenas behov. Som villkor för att tillhandahålla materiella mottagningsvillkor kräver de flesta medlemsstater att de sökande bor på en viss plats. Detta innebär vanligtvis att tillhandahållandet av materiella mottagningsvillkor begränsas till förläggningar. Medlemsstaterna använder sig dessutom ofta av anmälningsskyldighet som ett sätt att kontrollera var de sökande befinner sig. Sådan anmälningsskyldighet används både när sökande bor i en särskild förläggning och när de har privat inkvartering. Metoder och skäl för att försäkra eller helt dra in de materiella mottagningsvillkoren varierar också avsevärt mellan medlemsstaterna. En av de vanligaste orsakerna till en försämring eller indragning av mottagningsvillkoren är att sökanden har lämnat sin anvisade bosättningsort.
- **Stärka den sökandes utsikter till integration:** Nästan alla medlemsstater ger sökande tillträde till arbetsmarknaden under asylförfarandet. Den tidsfrist som gäller för tillträde till anställning varierar avsevärt från en medlemsstat till en annan (inom en månad i vissa medlemsstater och efter nio månader i andra). Flertalet medlemsstater har inga särskilda begränsningar när det gäller de sökandes tillträde till arbetsmarknaden. Endast ett fåtal medlemsstater använder sig av arbetsmarknadstest.

Efter det att direktivet om mottagningsvillkor antogs 2013 har kommissionen anordnat en rad möten med kontaktkommittén för att tillsammans med medlemsstaternas experter diskutera de utmaningar som medlemsstaterna står inför i samband med införlivandet och genomförandet av direktivet. De slutsatser som dragits vid mötena i kontaktkommittén har också fungerat som underlag för det föreliggande förslaget.

• Rättigheter

Förslaget har granskats ingående för att garantera att dess bestämmelser är i full överensstämmelse med de grundläggande rättigheterna och allmänna unionsrättsliga principer, såsom dessa framgår av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och följer av skyldigheter som grundar sig på internationell rätt.

De föreslagna ändringarna av direktivet om mottagningsvillkor understryker medlemsstaternas skyldighet att i samband med övervakning och kontroll av mottagningssystemen ta hänsyn till de operativa standarder och indikatorer för mottagningsvillkor som har utarbetats på EU-nivå. Förslaget klargör också att sökande under alla omständigheter har rätt till hälso- och sjukvård enligt direktivet om mottagningsvillkor och till en värdig levnadsstandard.

Förslaget säkerställer att mottagningsvillkoren är anpassade till den särskilda situationen för underåriga, oavsett om de har anlänt ensamma eller är tillsammans med sin familj, och att vederbörlig hänsyn tas till deras säkerhet och fysiska och känslomässiga omsorg, och tillhandahålls på ett sätt som uppmuntrar deras allmänna utveckling. Förslaget tar även hänsyn

till medlemsstaternas skyldigheter enligt Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och våld i hemmet (Istanbulkonventionen)¹⁴.

Principen om icke-diskriminering stärks genom att medlemsstaterna åläggs att behandla sökande som har fått tillträde till arbetsmarknaden på samma sätt som landets egna medborgare när det gäller arbetsvillkor, förenings- och anslutningsfrihet, utbildning och yrkesutbildning, erkännande av yrkeskvalifikationer samt social trygghet.

I förslaget betonas vikten av att medlemsstaterna, vid bedömning av en sökandes tillgångar, krav på att en sökande ska täcka eller bidra till kostnaderna för de materiella mottagningsvillkoren eller krav på återbetalning från en sökande, iakttar proportionalitetsprincipen med hänsyn till den enskilda sökandens beteende och särskilda omständigheter och behovet av att respektera hans eller hennes värdighet eller personliga integritet, inklusive den sökandes särskilda behov i samband med mottagandet.

Alla beslut som begränsar en sökandes fria rörlighet måste fattas objektivt och opartiskt, på grundval av den berörda personens individuella beteende och särskilda omständigheter, med vederbörlig hänsyn tagen till proportionalitetsprincipen. Sökanden ska omedelbart underrättas skriftligen på ett språk som han eller hon förstår eller rimligen kan förväntas förstå, om antagandet av ett sådant beslut, skälen till beslutet och förfarandena för att överklaga beslutet.

Också i fortsättningen gäller att ett beslut om kvarhållande i förvar enligt direktivet om mottagningsvillkor är befogat endast om åtgärden visar sig nödvändig, på grundval av en individuell bedömning i det enskilda fallet, och om andra, mindre ingripande åtgärder inte kan tillämpas på ett verkningsfullt sätt. Alla garantier med avseende på kvarhållande i förvar som redan finns i det nuvarande direktivet förblir oförändrade. Det är av särskild vikt att se till att säkerställa att längden på kvarhållandet är proportionerlig och att det avslutas så snart giltiga skäl för kvarhållande enligt direktivet inte längre föreligger. Förslaget är också helt förenligt med artikel 6 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, jämförd med artikel 5 i Europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna och relevant rättspraxis från Europeiska unionens domstol och Europadomstolen för de mänskliga rättigheterna. I enlighet med artikel 37 i FN:s konvention om barnets rättigheter, bör underåriga inte kvarhållas i förvar.

BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget medför inga finansiella eller administrativa kostnader för unionen. Det påverkar därför inte unionens budget.

ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Kommissionen ska rapportera om tillämpningen av detta direktiv till Europaparlamentet och rådet inom tre år från ikraftträdandet av direktivet och därefter vart femte år samt föreslå

¹⁴ För att tillhandahålla en lämplig skyddsnivå för kvinnor som har utsatts för könsrelaterat våld, och mot bakgrund av kommissionens förslag till rådets beslut om undertecknande och ingående av Istanbulkonventionen, bör ett genusperspektiv anläggas vid tolkningen och tillämpningen av detta direktiv.

eventuella nödvändiga ändringar. Medlemsstaterna ska förse kommissionen med de uppgifter som krävs för att den ska kunna uppfylla sin rapporteringsskyldighet.

I enlighet med kommissionens förslag till förordning om Europeiska unionens asylbyrå kommer byrån också att övervaka och utvärdera medlemsstaternas asyl- och mottagningssystem.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Redogörelsen berör endast de bestämmelser som ändras genom detta förslag.

1. Ytterligare harmonisering av mottagningsvillkoren inom EU

- **Räckvidd:** Direktivet om mottagningsvillkor fortsätter generellt att vara tillämpligt på alla tredjelandsmedborgare och statslösa personer som lämnar in en ansökan om internationellt skydd på en medlemsstats territorium, så länge de har tillstånd att uppehålla sig på territoriet i egenskap av sökande och så snart som ansökan har lämnats in.

Ett undantag bör införas för fall där en asylsökande olovligen befinner sig i en annan medlemsstat än den där han eller hon är skyldig att befinna sig. I denna situation upphör rätten till materiella mottagningsvillkor, till skolgång och utbildning för underåriga samt till anställning och yrkesutbildning. Emellertid kommer sökande enligt förslaget alltid att ha rätt till hälso- och sjukvård och en **värdig levnadsstandard**, i överensstämmelse med de grundläggande rättigheterna, som tillgodoser sökandens uppehälle och grundläggande behov i termer av fysisk säkerhet, värdighet och personliga relationer (artikel 17a). För att säkerställa respekt för barns grundläggande rättigheter bör medlemsstaterna ge underåriga tillgång till lämplig utbildningsverksamhet i avvaktan på överföring till den ansvariga medlemsstaten.

- I förslaget klargörs att rätten till en värdig behandling även gäller i fall när en medlemsstat, i vederbörligen motiverade fall, undantagsvis tillämpar andra normer för materiella mottagningsvillkor än de som krävs enligt direktivet om mottagningsvillkor. Förslaget omfattar även en skyldighet för medlemsstaterna att underrätta kommissionen och Europeiska unionens asylbyrå när de tillgriper sådana exceptionella åtgärder och när åtgärderna upphör (artikel 17.9).
- **Definitionen av familjemedlemmar** utvidgas genom att inbegripa familjeband som skapats efter avresan från ursprungslandet men före ankomsten till medlemsstatens territorium (artikel 2.3). Detta speglar migrationsläget i dag, där sökande ofta vistas långa perioder utanför sitt ursprungsland, t.ex. i flyktingläger, innan de når EU. Utvidgningen förväntas minska risken för irreguljära förflyttningar eller avvikande för de som omfattas.
- Enligt förslaget ska medlemsstaterna i samband med övervakning och kontroll av mottagningssystemen ta hänsyn till de **operativa standarder och indikatorer för mottagningsvillkor** som för närvarande utvecklas av Easo (artikel 27). Europeiska unionens asylbyrå ska vid genomförandet av sina uppgifter enligt detta förslag biträdas av medlemsstaternas nätverk för mottagande myndigheter, också när det gäller utarbetande av mallar, praktiska verktyg, indikatorer och riktlinjer.
- I förslaget åläggs medlemsstaterna att utarbeta, och regelbundet uppdatera, **beredskapsplaner** som anger vilka åtgärder som kommer att vidtas för att

säkerställa ett lämpligt mottagande av sökande i sådana fall där medlemsstaterna ställs inför ett oproportionerligt stort antal sökande (artikel 28). Förslaget omfattar även en skyldighet för medlemsstaterna att underrätta kommissionen och Europeiska unionens asylbyrå när deras beredskapsplan aktiveras. Övervakningen och bedömningen av beredskapsplanerna bör ske i enlighet med det förfarande för övervakning och bedömning av medlemsstaternas asyl- och mottagningssystem som enligt förslaget ska fastställas av Europeiska unionens asylbyrå.

- Förslaget klargör att **personer med särskilda mottagningsbehov** är personer som behöver särskilda garantier för att kunna utnyttja de rättigheter eller uppfylla de skyldigheter som föreskrivs i direktivet om mottagningsvillkor, oavsett om dessa personer bedöms som utsatta eller inte (artikel 2.13). Vidare innehåller förslaget närmare bestämmelser om bedömning, fastställande, dokumentering och hantering av sökandens särskilda mottagningsbehov, vilket bör ske snarast möjligt och under mottagandeperiodens gång. Detta innefattar krav på att de behöriga myndigheternas personal erhåller adekvat och fortlöpande utbildning, och en skyldighet att hänvisa vissa sökande till en läkare eller psykolog för ytterligare bedömning. Det har klargjorts att bedömningen får integreras i befintliga nationella förfaranden eller i den bedömning som ska göras för att identifiera sökande med särskilda förfarandebhov (artikel 21).
- Genom förslaget införs strängare tidsfrister. Inom fem arbetsdagar från det att ansökan lämnades in ska medlemsstaterna **utse en förmyndare med uppgift att företräda och bistå ett ensamkommande barn**. Det anges också att antalet ensamkommande barn som en förmyndare ansvarar för inte får vara så stort att vederbörande blir oförmögen att fullföra sina uppgifter. Medlemsstaterna bör övervaka att förmyndare som de har utsett utför sina arbetsuppgifter på korrekt sätt och granska klagomål som ensamkommande barn riktar mot sin förmyndare. Förmyndare som har utsetts enligt den föreslagna förordningen om asylförfaranden får fungera som förmyndare enligt detta förslag (artikel 23).

2. Minska mottagningsrelaterade incitament till sekundära förflyttningar inom EU

- Enligt förslaget ska medlemsstaterna, så snart som möjligt och senast vid inlämnandet av ansökan, **med hjälp av en gemensam mall underrätta sökanden** om eventuella förmåner och om vilka skyldigheter som sökande måste uppfylla med avseende på mottagningsvillkoren, inbegripet under vilka omständigheter beviljandet av de materiella mottagningsvillkoren kan begränsas (artikel 5).
- Förslaget ändrar inte det faktum att sökande som regel får **röra sig fritt inom den berörda medlemsstatens territorium** eller inom ett område som har anvisats dem av den medlemsstaten (artikel 7.1).
- Av hänsyn till allmänintresset eller allmän ordning och säkerhet, för en skyndsam handläggning och effektiv uppföljning av en ansökan om internationellt skydd, för en skyndsam prövning och effektiv uppföljning av ett förfarande för fastställande av ansvarig medlemsstat i enlighet med Dublinförordningen eller för att effektivt förhindra att sökanden avviker, ska medlemsstaterna, om så krävs, **anvisa sökande en bostad på en bestämd plats**, t.ex. ett mottagningscentrum, ett privat hus, en lägenhet, ett hotell eller någon annan lokal som anpassats för att hysa sökande. Ett sådant beslut kan vara nödvändigt i synnerhet när sökanden har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter i enlighet med följande:

- Sökanden har inte lämnat in en ansökan om internationellt skydd i den medlemsstat där han eller hon först reste in irreguljärt eller lagligt. Sökande har inte rätt att välja vilken medlemsstat som ska ta emot ansökan. En sökande måste ansöka om internationellt skydd i den medlemsstat där han eller hon först reste in irreguljärt eller in den medlemsstat där han eller hon reste in lagligt. Sökande som inte har uppfyllt denna skyldighet har, efter fastställande av vilken medlemsstat som är ansvarig enligt Dublinförordningen, sämre förutsättningar att få stanna i den medlemsstat där ansökan gjordes, vilket får förmodas vara den medlemsstat som sökanden själv vill komma till, och torde således vara mer benägna att avvika.
- Sökanden har avvikit från den medlemsstat i vilken han eller hon är skyldig att närvara. Sökanden ska fortsätta att uppehålla sig i den medlemsstat där ansökan gjordes eller i den stat till vilken han eller hon överförts i enlighet med Dublinförordningen. Om en sökande har avvikit från denna medlemsstat och utan tillstånd rest till en annan medlemsstat, är det av största vikt för ett väl fungerande gemensamt europeiskt asylsystem att sökanden snabbt återförs till rätt medlemsstat. Fram till dess att en sådan överföring har skett finns det en risk för att sökanden avviker och det är därför viktigt att noggrant övervaka vad vederbörande befinner sig.
- Sökanden har återförts till den medlemsstat där han eller hon är skyldig att befinna sig, efter att ha avvikit till en annan medlemsstat. Den omständigheten att en sökande tidigare har avvikit till en annan medlemsstat är en viktig faktor att beakta när man bedömer huruvida det finns en fortsatt risk för att sökanden avviker. För att säkerställa att sökanden inte avviker på nytt utan förblir tillgänglig för de behöriga myndigheterna, bör det noggrant övervakas var han eller hon befinner sig.

Om sökanden har rätt till materiella mottagningsvillkor, bör dessa villkor också tillhandahållas under förutsättning att sökanden är bosatt på denna särskilda plats (artikel 7.2).

- Förslaget omfattar även en skyldighet för medlemsstaterna att ålägga eventuella sökande att **regelbundet anmäla sig till myndigheterna** om det finns skäl att anse att det finns en risk för att sökanden avviker (artikel 7.3).
- Mot bakgrund av de allvarliga konsekvenserna för sökande som har avvikit eller för vilka det har bedömts att det finns risk att han eller hon avviker, definieras avvikande i förslaget på ett sätt som omfattar såväl ett avsiktligt handlande för att undvika tillämpliga asylförfaranden som den faktiska omständigheten att inte förbli tillgänglig för de behöriga myndigheterna, inbegripet genom att lämna det territorium inom vilket sökanden är skyldig att hålla sig (artikel 2.10). En risk för avvikande definieras också som att det finns skäl att i det enskilda fallet, på grundval av objektiva kriterier i nationell rätt, misstänka att en sökande kan komma att avvika, i linje med definitionen i Dublin III-förordningen¹⁵ (artikel 2.11).
- Det har uttryckligen fastställts att alla beslut som begränsar den fria rörligheten för en sökande måste grundas på **den berörda personens särskilda situation**, med hänsyn tagen till sökandens eventuella särskilda mottagningsbehov och proportionalitetsprincipen. Det har också klarlagts att sökande vederbörligen ska underrättas om sådana beslut och om följderna av inte följa dessa (artikel 7.7–7.8).

¹⁵ EUT L 180, 29.6.2013, s. 31.

- Det förtydligas att medlemsstaterna får förse sökande med en **resehandling** endast om det uppkommer allvarliga humanitära skäl. Det har tillagts att resehandlingar även kan utfärdas om det finns **andra tvingande skäl**, t.ex. om en sökande har beviljats tillträde till arbetsmarknaden och måste resa i arbetet. Resehandlingar bör inte utfärdas annat än i dessa undantagsfall. Resehandlingars giltighet behöver också **begränsas med avseende på ändamål och varaktighet** (artikel 6). En skyldighet för medlemsstaterna att förse sökande med en handling som styrker deras identitet har införts i artikel 29 i förslaget till förordning om asylförfaranden.
 - **Definitionen av materiella mottagningsvillkor** utvidgas genom inkludering av andra artiklar än mat, vilket är en återspeglning av de materiella mottagningsvillkor som redan tillhandahålls i många medlemsstater och betonar betydelsen av sådana andra artiklar, exempelvis hygienartiklar (artikel 2.7).
 - I förslaget klargörs att rätten till inkvartering, mat, kläder och andra nödvändiga artiklar utöver mat **inte får inskränkas eller dras in**. Endast dagersättning får under vissa omständigheter sänkas eller, i vederbörligen motiverade undantagsfall, dras in. Om inkvartering, mat, kläder och andra nödvändiga artiklar utöver mat tillhandahålls i form av ekonomiska bidrag, får dessa bidrag under vissa omständigheter ersättas av **mottagningsvillkor som tillhandahålls in natura** (artikel 19.1).
 - Fyra nya skäl till att **skära ned eller ändra formen på de materiella mottagningsvillkoren** har lagts till. Materiella mottagningsvillkor får skäras ned eller ändras om den sökande allvarligt har brutit mot reglerna vid en förläggning eller uppträtt mycket våldsamt, inte har uppfyllt skyldigheten att ansöka om internationellt skydd i den medlemsstat där han eller hon först reste in irreguljärt eller lagligt, har återbördats efter att ha avvikit till en annan medlemsstat, eller har underlåtit att delta i obligatoriska integrationsåtgärder (artikel 19.1).
 - I syfte att komma till rätta med sökandes sekundära förflyttningar och avvikelser har **ytterligare en grund för kvarhållande** lagts till. Om en sökande har anvisats en särskild vistelseort men inte har hörsammat denna skyldighet, och det finns en fortsatt risk för att sökanden avviker, får denne tas i förvar i syfte att säkerställa att skyldigheten att befinna sig på en viss plats efterlevs (artikel 8.3 c). Liksom vad som gäller beträffande kvarhållande på någon annan grund enligt direktivet om mottagningsvillkor, är kvarhållande endast befogat om åtgärden visar sig nödvändig, på grundval av en individuell bedömning av det enskilda fallet, och om andra, mindre ingripande åtgärder inte kan tillämpas på ett verkningsfullt sätt. Alla garantier med avseende på kvarhållande i förvar som redan finns i det nuvarande direktivet om mottagningsvillkor förblir oförändrade. Dessutom bör man vara särskilt uppmärksam på att längden på kvarhållandet är proportionellt och att det upphör så snart det inte längre föreligger något skäl att anta att sökanden inte uppfyller den skyldighet som ålagts denne. Sökanden måste också ha gjorts medveten om skyldigheten i fråga och följderna av att inte hörsamma denna.
3. Bättre möjligheter för de sökande att integreras i EU – tillträde till arbetsmarknaden
- I förslaget förkortas tidsfristen för tillträde till arbetsmarknaden **från senast nio månader till senast sex månader** från den dag då ansökan om internationellt skydd lämnades in, om ett administrativt beslut om ansökan inte har fattats i enlighet med förslaget till förordning om asylförfaranden och ansvaret för förseningen inte ligger på sökanden (artikel 15.1 första stycket). Därmed anpassas den sökandens tillträde

till arbetsmarknaden till den normala tidsåtgången för sakprövningen i enlighet med förordningen om asylförfaranden. Så snart en sökande beviljas tillträde till arbetsmarknaden bör detta anges särskilt på dennes identitetshandling (artikel 15.5).

- Tidigare tillträde till arbetsmarknaden bidrar till bättre integrationsutsikter för sökande och minskar mottagningskostnaderna, särskilt i fall där internationellt skydd sannolikt kommer att beviljas. Genom förslaget ges medlemsstaterna således möjlighet att bevilja tidigare tillträde till arbetsmarknaden. Medlemsstaterna uppmuntras att bevilja tillträde **senast tre månader efter det att ansökan lämnades in**, om det finns fog för att anta att ansökan är välgrundad, inbegripet om prövningen har prioriterats av detta skäl.
- Å andra sidan innebär förslaget att sökande som inte förväntas bli beviljade internationellt skydd på grund av att deras ansökningar sannolikt är ogrundade inte får tillträde till arbetsmarknaden (artikel 15.1 andra stycket). Till denna kategori räknas en sökande vars ansökan prövas i ett påskyndat förfarande, på grund av att vederbörande har undanhållit relevanta fakta eller lämnat information eller dokumentation som uppenbarligen är falsk, har lämnat in en ansökan enbart för att försena eller störa ett beslut om återvändande, kommer från ett säkert ursprungsland eller på allvarliga grunder kan betraktas som en fara för den nationella säkerheten eller den allmänna ordningen i enlighet med förslaget till förordning om asylförfaranden.
- I förslaget klargörs att **tillträdet till arbetsmarknaden, när det väl har beviljats, måste vara effektivt**. Om det finns villkor som i praktiken hindrar en sökande från att söka anställning, bör tillträdet inte anses vara effektivt. Arbetsmarknadstest som används för att ge företräde till medborgare i landet eller till andra unionsmedborgare eller till tredjelandsmedborgare som vistas lagligen i den berörda medlemsstaten, bör inte hindra ett effektivt tillträde till arbetsmarknaden för asylsökande (artikel 15).
- Det föreslås att sökande, när de väl beviljats tillträde till arbetsmarknaden, bör ha rätt till en **gemensam uppsättning rättigheter som baseras på likabehandling i förhållande till medborgare i den berörda medlemsstaten**, på samma sätt som andra tredjelandsmedborgare som arbetar i unionen (t.ex. enligt direktivet om kombinerat tillstånd¹⁶ och direktivet om säsongarbetare¹⁷). Det har särskilt gjorts gällande att rätten till likabehandling inte medför en rätt till bosättning i fall där en sökandes ansökan om internationellt skydd har avslagits (artikel 15.3).
- De **arbetsvillkor** som avses i detta direktiv bör omfatta åtminstone lön, uppsägning, hälsa och säkerhet på arbetsplatsen, arbetstider och ledighet, med beaktande av gällande kollektivavtal. Förslaget ger också sökande rätt till likabehandling när det gäller **förenings- och anslutningsfrihet, utbildning och yrkesutbildning, erkännande av yrkeskvalifikationer och social trygghet** (artikel 15.3).
- Förslaget gör det möjligt att inskränka likabehandlingen när det gäller **utbildning och yrkesutbildning** till sådan utbildning som är direkt kopplad till specifika arbetsuppgifter. I Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen anges **grenar av social trygghet**.¹⁸ Förslaget gör det också möjligt att begränsa sökandes likabehandling när det gäller **familjeförmåner och arbetslöshetsförmåner**.

¹⁶ EUT L 343, 23.12.2011, s. 1.

¹⁷ EUT L 94, 28.3.2014, s. 375.

¹⁸ EUT L 166, 30.4.2004, s. 18.

Arbetslösa sökande har rätt till de mottagningsvillkor som föreskrivs i detta direktiv (artikel 15.3).

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om normer för mottagande av personer som ansöker om internationellt skydd (omarbetning)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 78.2 f,
med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,
efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,
med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹⁹,
med beaktande av Regionkommitténs yttrande²⁰,
i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och
av följande skäl:

↓ 2013/33/EU skäl 1 (anpassad)

- (1) Ett antal ~~väsentliga ändringar~~ ☒ ändringar ☒ bör göras av ~~rådets direktiv 2003/9/EG av den 27 januari 2003 om miniminormer för mottagande av asylsökande i medlemsstaterna~~²¹ ☒ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/33/EU²² ☒. Av tydlighetsskäl bör det direktivet omarbetas.

↓ 2013/33/EU skäl 2 (anpassad)

- (2) En gemensam asylpolitik, inklusive ett gemensamt europeiskt asylsystem²³ ☒, grundat på en fullständig och allomfattande tillämpning av Genèvekonventionen om flyktingars rättsliga ställning av den 28 juli 1951, kompletterad genom New York-protokollet av den 31 januari 1967, ☒ är en del av Europeiska unionens målsättning att gradvis upprätta ett område med frihet, säkerhet och rättvisa som är öppet för dem som av olika omständigheter legitimt tvingas söka skydd inom unionen ☒, och en bekräftelse av principen om *non-refoulement* ☒. En sådan politik bör bygga på

¹⁹ EUT C [...], [...], s. [...].

²⁰ EUT C [...], [...], s. [...].

²¹ ~~EUT L 31, 6.2.2003, s. 18.~~

²² Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/33/EU av den 29 juni 2013 om normer för mottagande av personer som ansöker om internationellt skydd (EUT L 180, 29.6.2013, s. 96).

principerna om solidaritet och rättvis fördelning av ansvar, inklusive ekonomiska konsekvenser, mellan medlemsstaterna.

↓ ny

- (3) Det gemensamma europeiska asylsystemet baserar sig på ett system för att fastställa vilken medlemsstat som ansvarar för personer som ansöker om internationellt skydd och gemensamma normer för asylförfaranden, mottagningsvillkor och mottagningsförfaranden samt vilka rättigheter som tillkommer personer som åtnjuter internationellt skydd. Trots de betydande framsteg som har gjorts när det gäller att utveckla det gemensamma europeiska asylsystemet, finns det fortfarande avsevärda skillnader mellan medlemsstaterna när det gäller vilka typer av förfaranden som används, de mottagningsvillkor som ges sökande, andelen ansökningar som beviljas och vilken form av skydd som ges till personer som åtnjuter internationellt skydd. Dessa skillnader är viktiga drivkrafter bakom sekundära förflyttningar och undergräver målet att säkerställa att alla sökande behandlas likvärdigt, oavsett var i unionen de ger in sin ansökan.
-

↓ 2013/33/EU skäl 3 (anpassad)

- ~~(3) Europeiska rådet enades vid sitt särskilda möte i Tammerfors den 15 och 16 oktober 1999 om att arbeta för att skapa ett gemensamt europeiskt asylsystem, grundat på en fullständig och allomfattande tillämpning av Genèvekonventionen om flyktingars rättliga ställning av den 28 juli 1951, kompletterad genom New York-protokollet av den 31 januari 1967, (nedan kallad Genèvekonventionen), och på så sätt bekräfta principen om non-refoulement. Den första etappen av det gemensamma europeiska asylsystemet fullbordades genom antagandet av de rättsakter för ändamålet, däribland direktiv 2003/9/EG, som anges i fördragen.~~
-

↓ 2013/33/EU skäl 4 (anpassad)

- ~~(4) Vid Europeiska rådets möte den 4 november 2004 antogs Haagprogrammet, som anger målen som skulle genomföras för området med frihet, säkerhet och rättvisa för perioden 2005–2010. I Haagprogrammet uppmanades Europeiska kommissionen i detta avseende att slutföra utvärderingen av den första etappens instrument, och att förelägga Europaparlamentet och rådet den andra etappens instrument och åtgärder.~~
-

↓ 2013/33/EU skäl 5 (anpassad)

- ~~(5) Vid Europeiska rådets möte den 10–11 december 2009 antogs Stockholmsprogrammet, som upprepade åtagandet att uppnå målet att till 2012 skapa ett gemensamt område för skydd och solidaritet grundat på ett gemensamt asylförfarande och en enhetlig status för dem som beviljats internationellt skydd, med höga skyddsnivåer och rättvisa och ändamålsenliga förfaranden. Enligt Stockholmsprogrammet är det också av avgörande betydelse att individer, oberoende~~

~~av i vilken medlemsstat deras ansökan om internationellt skydd har inlämnats, erbjuds likvärdig behandling i fråga om mottagningsvillkor.~~

↓ ny

(4) I sitt meddelande av den 6 april 2016 *För en reform av det gemensamma asylsystemet och ökade möjligheter till laglig inresa till Europa*²³ betonade kommissionen behovet av att ytterligare stärka och harmonisera det gemensamma europeiska asylsystemet. Den angav också alternativ till hur systemet skulle kunna förbättras, nämligen genom att inrätta ett hållbart och rättvist system för att avgöra vilken medlemsstat som ansvarar för att pröva asylansökan, förstärka Eurodacsystemet, åstadkomma mer konsekvens i unionens asylsystem, förebygga sekundär förflyttning inom unionen och skapa ett nytt uppdrag för Europeiska unionens asylbyrå. Detta är ett svar på uppmaningar från Europeiska rådet den 18–19 februari 2016²⁴ och den 17–18 mars 2016²⁵ om att göra framsteg i riktning mot en reformering av unionens befintliga regelverk så att en human och effektiv asylopolitik kan säkerställas. Kommissionen föreslår också en väg framåt i linje med den helhetsstrategi på migrationsområdet som fastställts av Europaparlamentet i dess eget initiativbetänkande av den 12 april 2016.

(5) Mottagningsvillkoren fortsätter att variera avsevärt mellan medlemsstaterna, både med avseende på hur mottagningssystemet är organiserat och med avseende på den standard som tillhandahålls sökande. Vissa medlemsstaters fortlöpande problem när det gäller att säkerställa uppfyllandet av de mottagningsnormer som krävs för en värdig behandling av sökande har bidragit till att en oproportionerligt stor börda har fallit på ett fåtal medlemsstater med generellt sett höga mottagningsstandarder, vilka i sin tur pressas att sänka sina standarder. Mer likvärdiga mottagningsvillkor på lämplig nivå i alla medlemsstater kommer att bidra till en värdigare behandling och en mer rättvis fördelning av sökande i EU.

↓ 2013/33/EU skäl 6 (anpassad)

~~(6) De medel som avdelas för Europeiska flyktingfonden~~ ☒ Asyl-, migrations- och integrationsfonden ☒ samt för ☒ Europeiska unionens asylbyrå ☒ ~~det europeiska stödkontoret för asylfrågor~~ bör användas som stöd för medlemsstaternas ansträngningar för att genomföra de normer som fastställts i ~~för den andra etappen av det gemensamma europeiska asylsystemet~~ ☒ detta direktiv ☒, ~~särskilt~~ ☒ inbegripet ☒ för de medlemsstater vars asylsystem utsätts för ett särskilt och oproportionellt hårt tryck, främst på grund av deras geografiska läge eller demografiska situation.

²³ COM(2016) 197 final.

²⁴ EUCO 19.2.2016, SN 1/16.

²⁵ EUCO 12/1/16.

↓ 2013/33/EU skäl 7 (anpassad)

- ~~(7) Mot bakgrund av resultaten från utvärderingarna av genomförandet av den första etappens instrument är det i dag lämpligt att bekräfta de principer som ligger till grund för direktiv 2003/9/EG i syfte att säkerställa förbättrade mottagningsvillkor för personer som ansöker om internationellt skydd (nedan kallade sökande).~~
-

↓ 2013/33/EU skäl 8

⇒ ny

- (7) För att säkerställa att sökande behandlas lika i hela unionen bör detta direktiv vara tillämpligt under alla stadier och på alla typer av förfaranden som avser ansökningar om internationellt skydd, på alla platser och anläggningar där sökande tas emot och så länge som de får uppehålla sig på medlemsstaternas territorium i egenskap av sökande. ⇒ Det är nödvändigt att klargöra att materiella mottagningsvillkor bör göras tillgängliga för sökande från det att den berörda personen uttrycker sin vilja att ansöka om internationellt skydd till tjänstemän vid den beslutsfattande myndigheten, eller till andra tjänstemän eller myndigheter som har bemyndigats att motta och registrera ansökningar eller som bistår den beslutande myndigheten vid mottagandet av sådana ansökningar i enlighet med förordning (EU) nr XXX/XXX [förordningen om förfaranden]. ⇐
-

↓ ny

- (8) Om en sökande befinner sig i en annan medlemsstat än den där han eller hon är skyldig att uppehålla sig i enlighet med förordning (EU) nr XXX/XXX [Dublinförordningen], bör sökanden inte vara berättigad till de mottagningsvillkor som anges i artiklarna 14–17.
-

↓ 2013/33/EU skäl 10

- (9) När det gäller behandlingen av personer som omfattas av tillämpningsområdet för detta direktiv är medlemsstaterna bundna av sina förpliktelser enligt de internationella rättsliga instrument som de är parter i.
-

↓ 2013/33/EU skäl 11 och 12
(anpassad)

- (10) Det bör fastställas ☒ standardvillkor ☒ ~~normer~~ för mottagande av sökande som är tillräckliga för att ge dem en värdig levnadsstandard och jämförbara levnadsvillkor i alla medlemsstater. En harmonisering av sökandes mottagningsvillkor bör bidra till att begränsa sökandes sekundära förflyttningar på grund av att mottagningsvillkoren skiljer sig åt.

↓ ny

~~(11)~~ För att säkerställa att sökande är införstådda med följderna av att avvika, bör medlemsstaterna informera sökande på ett enhetligt sätt, så skyndsamt som möjligt och senast när de ger in sin ansökan, om alla skyldigheter som sökande måste uppfylla med avseende på mottagningsvillkor, inbegripet om under vilka förhållanden som beviljandet av materiella mottagningsvillkor kan komma att inskränkas och om eventuella förmåner.

↓ 2013/33/EU skäl 13 (anpassad)

~~(13) I syfte att säkerställa att alla som ansöker om internationellt skydd behandlas lika och för att garantera förenlighet med det befintliga unionsregelverket på asylområdet, särskilt med Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/95/EU av den 13 december 2011 om normer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd, för en enhetlig status för flyktingar eller personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande, och för innehållet i det beviljade skyddet²⁶ är det ändamålsenligt att utvidga tillämpningsområdet för det här direktivet så att det även omfattar personer som ansöker om subsidiärt skydd.~~

↓ ny

(12) Harmoniserade EU-regler om handlingar som ska utfärdas till sökande gör det svårare för sökande att på ett otillåtet sätt förflytta sig inom unionen. Det behöver förtydligas att medlemsstaterna endast bör förse sökande med en resehandling om det uppkommer humanitära eller andra tvingande skäl. Resehandlingars giltighet bör också vara begränsad till det ändamål och den varaktighet som krävs med hänsyn till skälet till att de utfärdas. Allvarliga humanitära skäl skulle till exempel kunna övervägas om en sökande behöver resa till en annan medlemsstat för medicinsk behandling, eller för att besöka släktingar i vissa fall, exempelvis för att besöka svårt sjuka nära släktingar eller för att närvara vid nära släktingars bröllop eller begravningar. Andra tvingande skäl skulle kunna vara situationer där sökande som har beviljats tillträde till arbetsmarknaden måste göra viktiga resor i arbetet, där sökande måste resa för att följa en studiegång eller där underåriga reser med fosterfamiljer.

(13) Sökande har inte rätt att välja i vilken medlemsstat de ska lämna in ansökan. En sökande måste ansöka om internationellt skydd i den medlemsstat där han eller hon först reste in eller, vid laglig närvaro, i den medlemsstat där vederbörande vistas eller bor lagligt. En sökande som inte uppfyller detta krav har sämre förutsättningar, efter fastställande av ansvarig medlemsstat enligt förordning (EU) nr XXX/XXX [Dublinförordningen], att få stanna i den medlemsstat där ansökan gjordes varför det finns en större risk för att vederbörande avviker. Det bör därför noggrant övervakas var han eller hon befinner sig.

²⁶ ~~EUT L 180, 29.6.2013, s. 60.~~

- (14) Sökande är skyldiga att befinna sig i den medlemsstat där de gjorde ansökan eller i den medlemsstat till vilken de har överförs i enlighet med förordning (EU) nr XXX/XXX [Dublinförordningen]. Om en sökande har avvikit från denna medlemsstat och, utan tillstånd, rest till en annan medlemsstat, är det av största vikt för ett väl fungerande europeiskt asylsystem att sökanden snabbt skickas tillbaka till den medlemsstat i vilken han eller hon är skyldig att befinna sig. Fram till dess att en sådan överföring har ägt rum finns det en risk för att sökanden avviker och därför bör det noggrant övervakas var han eller hon befinner sig.
- (15) Det faktum att en sökande tidigare har avvikit till en annan medlemsstat är en viktig faktor för bedömningen av risken för att sökanden kan avvika. För att säkerställa att sökanden inte avviker igen och förblir tillgänglig för de behöriga myndigheterna, när sökanden väl har återsänts till den medlemsstat där han eller hon är skyldig att befinna sig, bör det noggrant övervakas var han eller hon befinner sig.
- (16) Av hänsyn till allmänintresse eller allmän ordning, för en skyndsam behandling och effektiv uppföljning av sökandens ansökan om internationellt skydd, för en skyndsam behandling och effektiv uppföljning av sökandens förfarande för att fastställa ansvarig medlemsstat i enlighet med förordning (EU) nr XXX/XXX [Dublinförordningen] eller för att effektivt hindra sökanden från att avvika, bör medlemsstaterna vid behov anvisa sökanden bosättning på en bestämd plats, såsom en förläggning, ett privat hus, en lägenhet, ett hotell eller någon annan lokal som anpassats för sökande. Ett sådant beslut kan vara nödvändigt för att effektivt hindra sökanden från att avvika, särskilt i sådana fall där sökanden inte har efterlevt skyldigheten att lämna in en ansökan där han eller hon först reste in irreguljärt eller lagligt, att stanna i den medlemsstat där han eller hon är skyldig att befinna sig, eller i sådana fall där sökanden har sänts tillbaka till den medlemsstat där han eller hon är skyldig att befinna sig efter att ha avvikit till en annan medlemsstat. Om sökanden har rätt till materiella mottagningsvillkor, bör dessa tillhandahållas på villkor att sökanden är bosatt på denna särskilda plats.
- (17) Om det finns skäl att anse att det finns en risk för en sökande avviker, bör medlemsstaterna ställa som krav att sökande anmäler sig till den behöriga myndigheten så ofta som krävs för att övervaka att sökanden inte avviker. För att avskräcka sökande från att avvika bör medlemsstaterna också kunna bevilja materiella mottagningsvillkor, förutsatt att sökanden är berättigad till sådana materiella mottagningsvillkor, enbart in natura.
- (18) Alla beslut som begränsar sökandens rörelsefrihet måste vara baserade på den berörda personens individuella beteende och särskilda situation, med hänsyn till eventuella särskilda mottagandebehov hos sökanden samt proportionalitetsprincipen. Sökande måste vederbörligen informeras om sådana beslut och om följderna av bristande efterlevnad.
- (19) Med hänsyn till de allvarliga följderna för sökande som har avvikit eller som anses kunna komma att avvika, bör innebörden av avvikelser definieras på ett sätt som

omfattar såväl en uppsåtlig handling för att undvika de tillämpliga asylförfarandena och den faktiska omständigheten att inte finnas tillgänglig för de berörda myndigheterna, inbegripet genom att lämna territoriet när det finns ett krav på att vara närvarande.

↓ 2013/33/EU skäl 15 (anpassad)
⇒ ny

- (20) Förvar av sökande bör följa den grundläggande principen att en person inte får hållas i förvar av enbart det skälet att han eller hon ansöker om internationellt skydd, särskilt i enlighet med medlemsstaternas internationella rättsliga skyldigheter och med artikel 31 i Genèvekonventionen. Sökande får endast hållas i förvar under ☒ de ☒ mycket klart definierade exceptionella omständigheter som fastställs i detta direktiv och med beaktande av principen om nödvändighet och proportionalitet, avseende såväl formerna för som syftet med, ett sådant förvar. ⇒ Förvar av sökande i enlighet med detta direktiv bör endast beslutas skriftligt av rättsliga eller administrativa myndigheter med uppgivande av de skäl som beslutet grundar sig på, inbegripet i sådana fall där den berörda personen befinner sig i förvar när han eller hon ger in sin ansökan om internationellt skydd. ⇐ En sökande som hålls i förvar bör ha faktisk tillgång till de nödvändiga förfarandegarantierna, såsom rättsmedel inför en nationell rättslig myndighet.

↓ ny

- (21) Om en sökande har anvisats en särskild bosättningsort, men inte har efterlevt denna skyldighet, måste det föreligga en påvisad risk för att sökanden kan komma att avvika för att denne ska kunna kvarhållas. Under alla omständigheter måste särskild omsorg ägnas åt att se till att längden på kvarhållandet är proportionerligt och att åtgärden upphör så snart som sökandens skyldighet har fullgjorts eller det inte längre finns några skäl att anta att han eller hon inte kommer att fullgöra sin skyldighet. Sökanden måste också gjorts medveten om skyldigheten i fråga och om följderna att inte efterleva denna.

↓ 2013/33/EU skäl 16

- (22) När det gäller de administrativa förfaranden som avser skälen för förvar innebär begreppet tillbörlig skyndsamhet och noggrannhet åtminstone en skyldighet för medlemsstaterna att vidta konkreta och meningsfulla åtgärder för att se till att den tid som behövs för att kontrollera skälen för förvar blir så kort som möjligt samt att det finns verkliga utsikter till att denna kontroll kan genomföras framgångsrikt på kortast möjliga tid. Förvar ska inte vara längre än den tid som rimligen behövs för att fullfölja de relevanta förfarandena.

↓ 2013/33/EU skäl 17

- (23) De skäl för förvar som anges i detta direktiv påverkar inte andra skäl för förvar, däribland skäl för förvar inom ramen för straffrättsliga förfaranden, som är tillämpliga enligt nationell rätt, och som saknar samband med tredjelandsmedborgarens eller den statslösa personens ansökan om internationellt skydd.
-

↓ 2013/33/EU skäl 18

⇒ ny

- (24) Sökande som hålls i förvar bör behandlas med full respekt för den mänskliga värdigheten och deras mottagande bör utformas särskilt för att möta deras behov i denna situation. Medlemsstaterna bör särskilt se till att ⇒ artikel 24 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och ⇐ artikel 37 i 1989 års Förenta nationernas konvention om barnets rättigheter tillämpas.
-

↓ 2013/33/EU skäl 19

- (25) I vissa fall kan det i praktiken vara omöjligt att omedelbart säkerställa vissa garantier i fråga om mottagandet i förvar, t.ex. på grund av förvarsanläggningens geografiska läge eller specifika struktur. Alla undantag från dessa garantier bör dock vara tillfälliga och endast tillämpas under de omständigheter som anges i detta direktiv. Undantagen bör endast tillämpas under exceptionella omständigheter och bör vederbörligen motiveras med hänsyn till omständigheterna i det enskilda fallet, däribland hur mycket det tillämpade undantaget avviker från normen, dess varaktighet och hur det påverkar sökanden i fråga.
-

↓ 2013/33/EU skäl 20

- (26) För att på ett bättre sätt säkerställa den sökandes fysiska och psykiska integritet bör förvar tillgripas som en sista utväg och får endast tillämpas sedan alla icke-frihetsberövande alternativa åtgärder till förvar vederbörligen prövats. Alla alternativa åtgärder till förvar måste respektera sökandes grundläggande mänskliga rättigheter.
-

↓ 2013/33/EU skäl 21

- (27) För att säkerställa överensstämmelse med de förfarandegarantier som består av möjligheten att kontakta organisationer eller grupper av personer som tillhandahåller rättsligt bistånd, bör information ges om sådana organisationer och grupper av personer.

↓ 2013/33/EU skäl 22

- (28) Vid beslut om inkvartering bör medlemsstaterna ta vederbörlig hänsyn till barnets bästa, liksom till sökandens särskilda omständigheter, när denne står i beroendeställning till familjemedlemmar eller andra nära släktingar, t.ex. ogifta underåriga syskon som redan befinner sig i medlemsstaten.
-

↓ 2013/33/EU skäl 14

- (29) Mottagandet av personer med särskilda mottagandebehov bör vara en fråga av största vikt för nationella myndigheter i syfte att säkerställa att detta mottagande specifikt utformas för att möta deras särskilda mottagandebehov.
-

↓ 2013/33/EU skäl 9

⇒ ny

- (30) Vid tillämpningen av detta direktiv bör medlemsstaterna sträva efter att säkerställa att principerna om barnets bästa och familjens enhet följs fullt ut, i enlighet med Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, Förenta nationernas konvention från 1989 om barnets rättigheter samt Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna. ⇒ Mottagandevillkoren behöver anpassas till den särskilda situationen för underåriga, oavsett om de är ensamkommande eller har anlänt tillsammans med sina familjer, med vederbörlig hänsyn till deras säkerhet och fysiska och emotionella omvårdnad, och tillhandahållas på ett sätt som främjar deras utveckling i allmänhet. ⇐
-

↓ ny

- (31) Medlemsstaterna bör säkerställa att sökande får nödvändig hälso- och sjukvård som åtminstone bör innefatta akutsjukvård och nödvändig behandling av sjukdomar, inklusive allvarliga psykiska störningar. För att hantera sådana aspekter av folkhälsa som rör sjukdomsprevention och skydd av enskilda sökandes hälsa, bör sökandes tillgång till hälso- och sjukvård även inbegripa preventiv medicinsk behandling, såsom vaccinationer. Medlemsstaterna får begära hälsoundersökningar av sökande med hänvisning till folkhälsan. Resultaten av sådana hälsoundersökningar bör inte påverka bedömningen av ansökningar om internationellt skydd, som alltid bör utföras objektivt, opartiskt och på individuell grund i enlighet med förordning (EU) nr XXX/XXX [förordningen om förfaranden].

- (32) En sökandes rätt till materiella mottagningsvillkor enligt detta direktiv kan inskränkas under vissa förhållanden, till exempel om en sökande av avvikit till en annan medlemsstat från den medlemsstat där han eller hon är skyldig att befinna sig. Emellertid bör medlemsstater under alla omständigheter säkerställa tillgång till hälso- och sjukvård och till en värdig levnadsstandard för sökande, i linje med Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och Förenta nationernas

konvention om barnets rättigheter, särskilt genom att tillgodose sökandens uppehålle och grundläggande behov, såväl när det gäller fysisk säkerhet och värdighet som beträffande relationer med andra människor, med vederbörlig hänsyn till den inneboende sårbarheten hos den som söker internationellt skydd och hos hans eller hennes familj eller förmyndare. Vederbörlig hänsyn måste också tas till sökande med särskilda mottagandebehov. Barns särskilda behov, i synnerhet med avseende på respekten för barnets rätt till utbildning och tillgång till hälso- och sjukvård måste beaktas. Om en underårig befinner sig i en annan medlemsstat än den där han eller hon är skyldig att finnas, bör den berörda medlemsstaten ge den underåriga tillgång till lämplig utbildningsverksamhet i väntan på överföring till den ansvariga medlemsstaten. Hänsyn bör tas till de särskilda behoven för kvinnliga sökande som har lidit könsrelaterad skada, inbegripet genom att i olika skeden av asylförfarandet, säkerställa tillgång till medicinsk vård, juridiskt bistånd samt lämplig traumarådgivning och psykosocial omsorg.

- (33) Definitionen av familjemedlem bör ha en omfattning som återspeglar verkligheten bakom rådande migrationstrender, som innebär att sökande ofta anländer till medlemsstaternas territorium efter en lång period i transit. Definitionen bör därför inbegripa familjer som har bildats utanför ursprungslandet, men innan de anlände till medlemsstaternas territorium.

↓ 2013/33/EU skäl 23

⇒ ny

- (34) För att hjälpa sökande att bli självförsörjande och minska de stora skillnaderna mellan medlemsstaterna är det viktigt att fastställa tydliga regler för sökandes tillträde till arbetsmarknaden ⇒ och se till att detta tillträde är effektivt, genom att inte uppställa villkor som i praktiken hindrar en sökande från att söka anställning. Arbetsmarknadstester som används för att ge förtur för egna medborgare eller andra unionsmedborgare eller till tredjelandsmedborgare som är lagligt bosatta i den berörda medlemsstaten, bör inte hindra ett effektivt tillträde till arbetsmarknaden för sökande och bör genomföras utan att det påverkar principen om företräde för unionsmedborgare såsom den uttrycks i de relevanta bestämmelserna i tillämpliga anslutningsakter ⇐.

↓ ny

- (35) Den maximala tidsramen för att få tillträde till arbetsmarknaden bör anpassas till hur länge sakprövningen pågår. För att stärka sökandes utsikter till integration och självförsörjning uppmuntras ett tidigarelagt tillträde till arbetsmarknaden om ansökan kan förväntas vara välgrundad, inbegripet när den har blivit föremål för prioriterad prövning i enlighet med förordning (EU) nr XXX/XXX [förordningen om förfaranden]. Medlemsstaterna bör därför överväga att korta ner den tidsperioden så mycket som möjligt i syfte att säkerställa att sökande har tillträde till arbetsmarknaden senast tre månader från den dag då ansökan lämnades in i sådana fall där ansökan kan förväntas vara välgrundad. Medlemsstaterna bör emellertid inte bevilja tillträde till arbetsmarknaden för sökande vars ansökan om internationellt skydd sannolikt är ogrundad och för vilka en påskyndad prövning tillämpas.

- (36) När sökande väl beviljas tillträde till arbetsmarknaden bör de vara berättigade till en gemensam uppsättning rättigheter baserade på likabehandling i förhållande till medborgare. Arbetsvillkor bör omfatta åtminstone lön och uppsägning, hälso- och säkerhetskrav på arbetsplatsen, arbetstider och ledighet, med beaktande av gällande kollektivavtal. Sökande bör också åtnjuta likabehandling när det gäller föreningsfrihet och frihet att tillhöra en arbetstagar- eller arbetsgivarorganisation eller liknande, utbildning och yrkesutbildning, erkännande av yrkeskvalifikationer och socialförsäkring.
- (37) En medlemsstat bör erkänna yrkeskvalifikationer som en sökande har förvärvat i en annan medlemsstat på samma sätt som gäller för unionsmedborgare och bör beakta kvalifikationer som förvärvats i ett tredjeland, i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG²⁷. Särskilda åtgärder behöver också övervägas i syfte att på ett effektivt sätt hantera de praktiska svårigheter som sökande stöter på i samband med bestyrkande av sina utländska examens-, utbildnings- och andra behörighetsbevis, särskilt på grund av bristande dokumentation och oförmåga att stå för de kostnader som är förknippade med erkännandeförfarandena.
- (38) Den definition av grenar av social trygghet som användas i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004²⁸ bör tillämpas.
- (39) På grund av att sökandes vistelse kan vara av tillfällig natur bör medlemsstaterna, utan att det påverkar tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1231/2010, ha möjlighet att undanta familjeförmåner och arbetslöshetsersättning från likabehandling av sökande och sina egna medborgare och bör kunna begränsa likabehandlingen när det gäller utbildning och yrkesutbildning. Föreningsfriheten och friheten att tillhöra vissa andra organisationer kan också begränsas genom att utesluta sökande från deltagande i förvaltningen av vissa organ och från att inneha offentliga ämbeten.
- (40) Unionslagstiftningen innehåller inga begränsningar av medlemsstaternas rätt att själva organisera sina sociala trygghetssystem. I avsaknad av harmonisering på unionsnivå, ankommer det följaktligen på varje medlemsstat att bestämma villkoren för beviljande av sociala trygghetsförmåner, förmånernas storlek och under hur lång tid som de ska utgå. I samband med att medlemsstaterna utövar denna befogenhet bör de emellertid följa unionslagstiftningen.

²⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer (EUT L 255, 30.9.2005, s. 22).

²⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 166, 30.4.2004, s. 1).

↓ 2013/33/EU skäl 24 (anpassad)
⇒ ny

- (41) För att säkerställa att det materiella ~~⇒ mottagningsvillkoren~~ ~~⇒ stödet~~ till de sökande följer principerna i detta direktiv är det nödvändigt ~~⇒ att förtydliga dessa villkors natur, inbegripet inte bara inkvartering, mat och kläder, utan också andra nödvändiga artiklar utöver mat, såsom sanitetsartiklar. Det är också nödvändigt~~ ~~⇒ att medlemsstaterna fastställer en nivå för~~ ~~⇒ materiella mottagningsvillkor som tillhandahålls i form av ekonomiska bidrag eller kuponger~~ ~~⇒ detta stöd~~ på grundval av relevanta referenser ~~⇒ för säkerställande av tillräcklig levnadsstandard för medborgare, såsom minimiinkomststöd, minimilön, minimipension, arbetslöshetsersättning och socialt bistånd~~ ~~⇒~~. Det betyder inte att det belopp som beviljas bör vara det samma som för de egna medborgarna. Medlemsstaterna får behandla sökande mindre gynnsamt än de egna medborgarna enligt detta direktiv.
-

↓ 2013/33/EU skäl 25 (anpassad)
⇒ ny

- (42) ~~⇒ För att begränsa möjligheterna till missbruk av mottagningssystemet bör medlemsstaterna ha rätt att bevilja materiella mottagningsvillkor endast till sökande som saknar tillräckliga tillgångar för att kunna försörja sig själva. Vid bedömning av en sökandes tillgångar och uppställande av krav på att en sökande täcker eller bidrar till de materiella mottagningsvillkoren, bör medlemsstaterna iakta proportionalitetsprincipen och beakta sökandens individuella omständigheter och behovet av att respektera hans eller hennes värdighet eller personliga integritet, inbegripet sökandens särskilda mottagandebehov. Sökande bör inte vara skyldiga att täcka eller bidra till kostnaderna för nödvändig hälso- och sjukvård. ⇒ Möjligheterna att missbruka mottagningssystemet bör~~ ~~☒ också~~ ~~☒ minskas genom att det preciseras under vilka omständigheter~~ ~~de materiella mottagningsvillkoren för sökande~~ ~~⇒ inkvartering, mat, kläder och andra nödvändiga artiklar utöver mat som tillhandahålls i form av ekonomiska bidrag eller kuponger får ersättas med mottagningsvillkor som tillhandahålls in natura och under vilka omständigheter dagersättningen~~ ~~⇒ får inskränkas eller dras in, samtidigt som en värdig levnadsstandard säkerställs för alla sökande.~~
-

↓ 2013/33/EU skäl 26
⇒ ny

- (43) ~~⇒ Medlemsstaterna bör införa lämplig vägledning, övervakning och kontroll av sina mottagningsvillkor. För att säkerställa likvärdiga levnadsvillkor bör medlemsstaterna vara skyldiga att i sina övervaknings- och kontrollsystem ta hänsyn till operativa normer för mottagningsvillkor och särskilda indikatorer som utarbetats av [Europeiska stödkontoret för asylfrågor / Europeiska unionens asylbyrå]. ⇒ Det bör säkerställas att de nationella mottagningssystemen och samarbetet mellan medlemsstaterna när det gäller mottagning av sökande fungerar effektivt~~ ~~⇒, inbegripet genom unionsnätverket för mottagande myndigheter, som har inrättats av [Europeiska stödkontoret för asylfrågor / Europeiska unionens asylbyrå]~~ ~~⇒~~.

↓ 2013/33/EU skäl 27

- (44) Lämplig samordning bör främjas mellan behöriga myndigheter vad gäller mottagande av sökande och harmoniska förbindelser mellan lokalsamhällen och förläggningar bör därför främjas.

↓ ny

- (45) Erfarenheten visar att det behövs planering för att säkerställa ett adekvat mottagande av sökande i sådana fall där flera medlemsstater ställs inför en situation med ett oproportionerligt stort antal personer som ansöker om internationellt skydd. Huruvida de åtgärder som förutses i medlemsstaternas beredskapsplaner är tillräckliga bör övervakas och bedömas regelbundet.

↓ 2013/33/EU skäl 28

- (46) Medlemsstaterna bör få införa eller bibehålla mer förmånliga bestämmelser för tredjelandsmedborgare och statslösa personer som söker internationellt skydd i en medlemsstat.

↓ 2013/33/EU skäl 29 (adapted)

- (47) Medlemsstaterna uppmanas att tillämpa bestämmelserna i detta direktiv även i samband med förfaranden för att besluta om ansökningar om andra skyddsformer än de som föreskrivs enligt directive 2011/95/EU förordning (EU) nr XXX/XXX [skyddsförordningen].

↓ 2013/33/EU skäl 30

⇒ ny

- (48) Genomförandet av detta direktiv bör utvärderas regelbundet. ⇒ Medlemsstaterna bör förse kommissionen med den information som krävs för att kommissionen ska kunna fullgöra sina rapporteringsskyldigheter. ⇐

↓ 2013/33/EU skäl 31 (anpassad)

- (49) Eftersom målet för detta direktiv, nämligen att fastställa normer för ~~mottagande~~ ☒ mottagandevillkor ☒ ~~av~~ för sökande i medlemsstaterna, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och det därför på grund av detta direktivs omfattning och verkningar bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

↓ 2013/33/EU skäl 32

- (50) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument av den 28 september 2011²⁹, har medlemsstaterna åtagit sig att, i de fall detta är berättigat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i direktivet och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande. Med avseende på detta direktiv anser lagstiftaren att översändandet av sådana dokument är berättigat.

↓ 2013/33/EU skäl 33 (anpassad)

- ~~(33) I enlighet med artiklarna 1, 2 och 4a.1 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till EU-fördraget och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i det protokollet deltar Förenade kungariket och Irland inte i antagandet av detta direktiv, som inte är bindande för eller tillämpligt på dem.~~

↓ ny

- (51) [I enlighet med artikel 3 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, har dessa medlemsstater meddelat att de önskar delta i antagandet och tillämpningen av detta *direktiv*]

ELLER

- (51) [I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i det protokollet, deltar dessa medlemsstater inte i antagandet av detta *direktiv*, som inte är bindande för eller tillämpligt på dem.]

ELLER

- (51) [I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i det protokollet, deltar Förenade

²⁹ EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

kungariket inte i antagandet av detta *direktiv*, som inte är bindande för eller tillämpligt på Förenade kungariket.

- (52) I enlighet med artikel 3 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, har Irland (genom en skrivelse av den ...) meddelat att det önskar delta i antagandet och tillämpningen av detta *direktiv*.]

ELLER

- (51) [I enlighet med artikel 3 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, har Förenade kungariket (, genom en skrivelse av den ...,) meddelat att det önskar delta i antagandet och tillämpningen av detta *direktiv*.

- (52) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i det protokollet, deltar Irland inte i antagandet av detta *direktiv*, som inte är bindande för eller tillämpligt på Irland.]

↓ 2013/33/EU skäl 34

- (52) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, deltar Danmark inte i antagandet av detta direktiv, som inte är bindande för eller tillämpligt på Danmark.

↓ 2013/33/EU skäl 35

- (53) Detta direktiv står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Direktivet syftar särskilt till att säkerställa full respekt för den mänskliga värdigheten samt till att främja tillämpningen av artiklarna 1, 4, 6, 7, 18, 21, 24 och 47 i stadgan, och måste genomföras i enlighet därmed.

↓ 2013/33/EU skäl 36 (anpassad)

- (54) Skyldigheten att införliva detta direktiv i nationell rätt bör endast gälla de bestämmelser som utgör en innehållsmässig ändring i förhållande till ☒ det tidigare ☒ direktivet ~~2003/9/EC~~. Skyldigheten att införliva de oförändrade bestämmelserna följer av det ☒ tidigare ☒ direktivet.

↓ 2013/33/EU skäl 37 (anpassad)

- (55) Detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas skyldigheter vad gäller den tidsfrist för införlivande i nationell rätt av direktivet ~~2013/33/EU~~ som anges i bilaga ~~III, Part B~~.
-

↓ 2013/33/EU (anpassad)

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

SYFTE, DEFINITIONER OCH TILLÄMPNINGSOMRÅDE

Artikel 1

Syfte

~~Syftet med I detta direktiv är att fastställa~~ ☒ fastställs ☒ normer för mottagande av personer som ansöker om internationellt skydd (nedan kallade *sökande*) i medlemsstaterna.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv ~~avses med~~ ☒ gäller följande definitioner ☒:

- (1)(a) ~~ansökan om internationellt skydd~~: en ansökan om internationellt skydd enligt definitionen i artikel ~~2~~ ⁴ [4.2 a] i ~~direktiv 2011/95/EU~~ förordning (EU) nr XXX/XXX³⁰ [förordningen om förfaranden].
-

↓ 2013/33/EU (anpassad)

⇒ ny

- (2)(b) ~~sökande~~: ⇒ en sökande enligt definitionen i artikel [4.2 b] i förordning (EU) nr XXX/XXX [förordningen om förfaranden] ~~↔ en tredjelandsmedborgare eller statslös person som har ansökt om internationellt skydd som inte slutligt har avgjorts.~~

- (3)(c) ~~familjemedlemmar~~: ⇒ familjemedlemmar enligt definitionen i artikel [2.9] i förordning (EU) XXX/XXX³¹ [skyddsförordningen]. ~~↔ som familj till den sökande räknas följande medlemmar som befinner sig i samma medlemsstat av skäl som är~~

³⁰ EUT C [...], [...], s. [...].

³¹ EUT C [...], [...], s. [...].

~~knutna till ansökan om internationellt skydd, förutsatt att familjen bildades redan i ursprungslandet.~~

~~Den sökandes make/maka eller hans/hennes ogifta partner i en stadigvarande relation, om ogifta par enligt den berörda medlemsstatens lag eller praxis behandlas på samma sätt som gifta enligt dess rätt rörande tredjelandsmedborgare.~~

~~Underåriga barn till sådana par som avses i första strecksatsen eller till sökande, på villkor att de är ogifta, oavsett om de fötts inom eller utom äktenskapet eller adopterats enligt nationell rätt.~~

~~Fadern, modern eller annan vuxen som enligt den berörda medlemsstatens lag eller praxis ansvarar för sökanden, om sökanden är underårig och ogift.~~

~~(4)(d)~~ *underårig*: ⇒ en underårig enligt definitionen i artikel [2.10] i förordning (EU) nr XXX/XXX [skyddsförordningen] ⇐ ~~en tredjelandsmedborgare eller statslös person under 18 år.~~

~~(5)(e)~~ *ensamkommande barn*: ~~en underårig~~ ☒ ett ensamkommande barn ☒ ⇒ enligt definitionen i artikel [2.11] i förordning (EU) nr XXX/XXX [skyddsförordningen] ⇐ ~~som anländer till medlemsstaternas territorium utan att vara i sällskap med en vuxen som enligt den berörda medlemsstatens lag eller praxis ansvarar för honom eller henne, och så länge den underårige inte faktiskt tas om hand av en sådan person; det gäller även en underårig som lämnas utan medföljande vuxen efter att ha anlänt till medlemsstaternas territorium.~~

↓ 2013/33/EU

~~(6)(f)~~ *mottagningsvillkor*: samtliga åtgärder som medlemsstaterna vidtar till förmån för de sökande i enlighet med detta direktiv.

↓ 2013/33/EU (anpassad)
⇒ ny

~~(7)(g)~~ *materiella mottagningsvillkor*: mottagningsvillkor som omfattar inkvartering, mat, ~~och~~ kläder ⇒ och andra nödvändiga artiklar utöver mat som motsvarar sökandes behov mot bakgrund av deras särskilda mottagningsvillkor, till exempel sanitetsartiklar, ⇐ och som tillhandahålls in natura, i form av ekonomiskt bidrag, kuponger eller en kombination av dessa tre, samt dagersättning.

↓ 2013/33/EU

~~(8)(b)~~ *förvar*: en medlemsstats kvarhållande av en sökande inom en särskild anläggning där den sökande är fräntagen sin rörelsefrihet.

~~(9)(c)~~ *förläggning*: varje anläggning som används för kollektiv inkvartering av sökande.

↓ ny

(10) *avvikande*: en handling varigenom en sökande, i avsikt att undvika asylförfaranden, antingen lämnar det territorium på vilket han eller hon är skyldig att befinna sig i enlighet med förordning (EU) nr XXX/XXX³² [Dublinförordningen] eller underlåter att förbli tillgänglig för de behöriga myndigheterna eller den behöriga domstolen.

(11) *risk för avvikande*: förekomsten av skäl i ett enskilt fall, på grundval av objektiva kriterier som definieras i nationell lagstiftning, att anta att en sökande kan komma att avvika.

↓ 2013/33/EU (anpassad)

⇒ ny

~~(12)(f)~~ ☒ *förmyndare* ☒ *företrädare*: en person ⇒ enligt definitionen i artikel [4(2)(f)] i förordning (EU) nr XXX/XXX [förordningen om förfaranden] ⇐ ~~eller organisation som av behöriga organ utsetts för att bistå och företräda ett ensamkommande barn i förfarandena enligt detta direktiv, för att tillgodose barnets bästa och vid behov företräda barnet rättsligt. Om en organisation utses till företrädare ska den utse en person som ansvarig för att uppfylla företrädarens ansvar för det ensamkommande barnet i enlighet med detta direktiv.~~

~~(13)(k)~~ *sökande med särskilda mottagandebehov*: ☒ en sökande ☒ ~~en person som räknas som utsatt i enlighet med artikel 24~~ och som behöver särskilda garantier för att kunna tillvarata de rättigheter och fullgöra de skyldigheter som anges i detta direktiv ⇒, till exempel sökande som är underåriga, ensamkommande barn, personer med funktionsnedsättning, äldre, gravida kvinnor, ensamma föräldrar med underåriga barn, offer för människohandel, personer med allvarliga sjukdomar, personer med psykiska störningar och personer som har utsatts för tortyr, våldtäkt eller andra former av psykiskt, fysiskt eller sexuellt våld, såsom offer för kvinnlig könsstympning ⇐.

³² EUT C [...], [...], s. [...].

Artikel 3

Tillämpningsområde

1. Detta direktiv ska tillämpas på alla tredjelandsmedborgare och statslösa personer som ansöker om internationellt skydd på en medlemsstats territorium, inklusive vid ☒ den yttre ☒ gränsen, i dess territorialvatten eller i ett transitområde, så länge de får uppehålla sig på territoriet i egenskap av sökande, samt på familjemedlemmar, om de omfattas av en sådan ansökan om internationellt skydd enligt nationell rätt.
2. Detta direktiv är inte tillämpligt på ansökningar om diplomatisk eller territoriell asyl som lämnas in till medlemsstaternas beskickningar.
3. Detta direktiv ~~ska inte tillämpas~~ ☒ är inte tillämpligt ☒ när ~~bestämmelserna i rådets direktiv 2001/55/EG av den 20 juli 2001 om miniminormer för att ge tillfälligt skydd vid massiv tillströmning av fördrivna personer och om åtgärder för att främja en balans mellan medlemsstaternas insatser för att ta emot dessa personer och bära följderna av detta~~³³ tillämpas ☒ är tillämpligt ☒.
4. Medlemsstaterna får besluta att tillämpa detta direktiv vid behandling av ansökningar om andra skyddsformer än de som följer av ~~direktiv 2011/95/EU förordning (EU) nr XXX/XXX [skyddsförordningen]~~.

Artikel 4

Mer förmånliga bestämmelser

Medlemsstaterna får införa eller bibehålla mer förmånliga bestämmelser om mottagningsvillkor för sökande och ~~andra~~ ☒ av dem beroende ☒ nära anhöriga ~~till den sökande~~ ☒ som befinner sig ☒ i samma medlemsstat ~~när de är beroende av den sökande,~~ eller av humanitära skäl, förutsatt att dessa bestämmelser är förenliga med detta direktiv.

³³

Rådets direktiv 2001/55/EG av den 20 juli 2001 om miniminormer för att ge tillfälligt skydd vid massiv tillströmning av fördrivna personer och om åtgärder för att främja en balans mellan medlemsstaternas insatser för att ta emot dessa personer och bära följderna av detta (EGT L 212, 7.8.2001, s. 1).

KAPITEL II

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER OM MOTTAGNINGSVILLKOR

Artikel 5

Information

1. Medlemsstaterna ska ~~inom en rimlig tid, som inte får vara längre än 15 dagar, efter det att de som ansöker om internationellt skydd lämnat in~~ ⇒ så snart som möjligt och senast när de som ansöker om internationellt skydd lämnar in ⇐ sina ansökningar informera dem ~~åtminstone~~ om fastställda förmåner och vilka skyldigheter de ska fullgöra för att komma i åtnjutande av mottagningsvillkoren ⇒. De ska i informationen klargöra att sökanden inte är berättigad till de mottagningsvillkor som anges i artiklarna 14–17 i detta direktiv, efter vad som följer av artikel 17a, i någon annan medlemsstat än den där han eller hon är skyldig att befinna sig i enlighet med förordning (EU) nr XXX/XXX [Dublinförordningen]⇐.

Medlemsstaterna ska se till att de sökande informeras om organisationer eller grupper av personer som tillhandahåller särskilt rättsligt bistånd och om organisationer som kan bistå eller informera dem om gällande mottagningsvillkor, inklusive hälso- och sjukvård.

2. Medlemsstaterna ska se till att den information som avses i punkt 1 ges skriftligen ⇒ med användning av en standardmall som ska utarbetas av Europeiska unionens asylbyrå, ⇐ och på ett språk som den sökande förstår eller rimligtvis kan förväntas förstå. ⇒ Om nödvändigt ⇐ ~~I förekommande fall kan~~ ⇒ ska ⇐ sådan information även lämnas muntligen ⇒ och anpassas till underårigas behov ⇐.

Artikel 6

⊗ Resehandlingar ⊗ ~~Dokumentation~~

- ~~1. Medlemsstaterna ska se till att den sökande inom tre dagar efter det att ansökan om internationellt skydd lämnats in förses med ett dokument utfärdat i hans eller hennes eget namn som styrker hans eller hennes rättsliga ställning som sökande eller intygar att han eller hon får stanna på medlemsstatens territorium så länge ansökan inte har avgjorts eller håller på att prövas.~~

~~Om innehavaren inte har rätt att röra sig fritt inom hela eller delar av medlemsstatens territorium, ska dokumentet även styrka detta.~~

~~2. Medlemsstaterna får avstå från att tillämpa denna artikel om den sökande hålls i förvar samt vid prövning av en ansökan om internationellt skydd som gjorts vid gränsen eller i samband med ett förfarande för att fastställa den sökandes rätt att resa in på en medlemsstats territorium. I särskilda fall får medlemsstaterna under prövningen av en ansökan om internationellt skydd förse sökande med andra intyg som är likvärdiga med det dokument som avses i punkt 1.~~

~~3. Det dokument som avses i punkt 1 behöver inte styrka den sökandes identitet.~~

~~4. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att förse sökande med det dokument som avses i punkt 1 och som ska vara giltigt lika länge som dessa har tillstånd att uppehålla sig på den berörda medlemsstatens territorium.~~

~~5. Medlemsstaterna får ⇒ ska ⇐ förse sökande med en resehandling ⇒ endast ⇐ om det uppkommer allvarliga humanitära ⇒ eller andra tvingande ⇐ skäl som kräver deras närvaro i en annan stat. ⇒ Resehandlingens giltighet ska vara begränsad till det syfte och den varaktighet som krävs med hänsyn till ändamålet för dess utfärdande. ⇐~~

~~6. Medlemsstaterna får inte ställa krav på onödig eller oproportionell dokumentation eller andra administrativa krav på sökande innan de ges de rättigheter som de tillförsäkras enligt detta direktiv enbart av det skälet att de ansöker om internationellt skydd.~~

↓ 2013/33/EU

Artikel 7

Bosättning och rörelsefrihet

1. De sökande får röra sig fritt på värdmedlemsstatens territorium eller inom ett område som har anvisats dem av den medlemsstaten. Det anvisade området ska inte påverka den omistliga privatlivssfären och ska ge tillräckligt utrymme för att garantera tillträde till alla förmåner enligt detta direktiv.

↓ 2013/33/EU (anpassad)
⇒ ny

2. Medlemsstaterna ~~får~~ ⇒ ska om nödvändigt ⇐ besluta ~~om att den~~ ☒ en ☒ sökande ska bosätta sig ⇒ på en viss plats ⇐ av hänsyn till ☒ något av följande ☒ :
- (a) allmänintresse ☒ eller ☒ allmän ordning ~~eller~~,
- (b) ~~om det är nödvändigt~~ för en skyndsam prövning och effektiv uppföljning av hans eller hennes ansökan om internationellt skydd.

↓ ny

- (c) för en skyndsam och effektiv övervakning av hans eller hennes förfarande för att fastställa ansvarig medlemsstat i enlighet med förordning (EU) nr XXX/XXX [Dublinförordningen],
- (d) för att effektivt hindra sökanden från att avvika, särskilt
- när det gäller sökande som inte har efterlevt skyldigheten att ge in sin ansökan i den medlemsstat som de först reste in i, i enlighet med artikel [4.1] i förordning (EU) nr XXX/XXX [Dublinförordningen] och utan adekvata skäl har rest till en annan medlemsstat och gett in en ansökan där, eller
 - när sökande åläggs att närvara i en annan medlemsstat i enlighet med förordning (EU) nr XXX/XXX [Dublinförordningen], eller
 - när det gäller sökande som har sänts tillbaka till den medlemsstat där de är skyldiga att befinna sig i enlighet med förordning (EU) nr XXX/XXX [Dublinförordningen], efter att ha avvikit till en annan medlemsstat.

I sådana fall ska tillhandahållandet av materiella mottagningsvillkor vara villkorat av att sökanden faktiskt är bosatt på den specifika platsen.

3. Om det finns skäl att anse att det finns en risk för att en sökande avviker, ska den berörda medlemsstaten vid behov kräva att sökanden anmäler sig till de behöriga myndigheterna, eller infinner sig personligen vid dessa antingen så snart som möjligt eller vid en viss angiven tidpunkt så ofta som krävs för att effektivt förhindra att sökanden avviker.

↓ 2013/33/EU (anpassad)

4. Medlemsstaterna ska se till att det finns möjlighet att bevilja tillfälliga tillstånd för de sökande att lämna ~~den~~ ☒ sin ☒ bosättningsort ~~som anges i punkterna 2 och 3 och/eller det anvisade område som anges i punkt 1~~. Beslut ska fattas på ~~individuellt~~, objektiv och opartisk grund ☒ efter prövning av det enskilda ärendet ☒ och ska motiveras om de går den sökande emot.

Den sökande ska inte behöva begära tillstånd för att infinna sig hos myndigheter eller domstolar om hans eller hennes närvaro är nödvändig.

↓ 2013/33/EU
⇒ ny

5. Medlemsstaterna ska kräva att sökande underrättar behöriga myndigheter om sin aktuella ⇒ bosättningsort eller ⇐ adress ⇒ eller om ett telefonnummer på vilket de kan nås, ⇐ och så snart som möjligt meddelar dessa myndigheter eventuell ⇒ ändring av telefonnummer eller ⇐ adressändring.

↓ 2013/33/EU (anpassad)

26. Medlemsstaterna får ställa som villkor för att bevilja de materiella mottagningsvillkoren att de sökande bosätter sig på en bestämd plats, ~~vilken fastställs av medlemsstaterna. Ett sådant beslut, som kan vara av allmän karaktär, ska fattas på individuell grund och fastställas i nationell rätt.~~

↓ ny

7. Beslut som avses i denna artikel ska vara baserade på den berörda personens individuella beteende och särskilda situation, med beaktande av sökande med särskilda mottagandebehov och med vederbörlig hänsyn till proportionalitetsprincipen.
8. Medlemsstaterna ska i varje beslut som fattas i enlighet med denna artikel ange de sakskäl och i förekommande fall rättsliga skäl som legat till grund för beslutet. Sökande ska omedelbart underrättas skriftligt, på ett språk som de förstår eller rimligen kan förväntas förstå, om antagandet av ett sådant beslut, om förfarandena för att överklaga beslutet i enlighet med artikel 25 och om följderna av att inte efterleva de skyldigheter som beslutet innebär.

↓ 2013/33/EU (anpassad)

Artikel 8

Förvar

1. Medlemsstaterna får inte hålla en person i förvar av enbart det skälet att han eller hon är en sökande ~~i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/32/EU av den 26 juni 2013 om gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla internationellt skydd³⁴.~~

³⁴

Se sidan 60 i detta nummer av EUT.

↓ 2013/33/EU

2. Om det på grundval av en individuell bedömning av ett ärende visar sig nödvändigt får en medlemsstat besluta att ta en sökande i förvar, om mindre ingripande åtgärder inte kan tillämpas verkningsfullt.
3. En sökande får endast tas i förvar
- (a) i syfte att bestämma eller bekräfta sökandens identitet eller nationalitet,
- (b) i syfte att fastställa de faktorer som ansökan om internationellt skydd grundas på, som inte skulle kunna klargöras utan att ta den sökande i förvar, särskilt om det finns en risk för att sökanden avviker,

↓ ny

- (c) i syfte att säkerställa överensstämmelse med rättsliga skyldigheter som åläggs sökanden genom ett individuellt beslut i enlighet med artikel 7.2 i fall där sökanden inte har efterlevt sådana skyldigheter och det finns en risk för att denne avviker,

↓ 2013/33/EU (anpassad)

⇒ ny

- (d)(e) som ett led i ett förfarande ⇒ gränsförfarande ⇐ ⇒ i enlighet med artikel [41] i förordning (EU) nr XXX/XXX [förordningen om förfaranden] ⇐ i syfte att avgöra om den sökande har rätt att resa in på territoriet,

↓ 2013/33/EU (anpassad)

- (e)(d) om han eller hon hålls i förvar på grund av ett förfarande för återvändande enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna³⁵, för att förbereda återvändandet och/eller för att genomföra avlägsnandet och den berörda medlemsstaten på grundval av objektiva kriterier, inbegripet att han

³⁵

Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna (EUT L 343, 23.12.2011, s. 1).

eller hon redan haft möjlighet att få tillgång till asylförfarandet, kan styrka att det finns rimliga skäl att anta att han eller hon ansöker om internationellt skydd enbart för att försena eller hindra verkställigheten av beslutet om återsändande,

(f)(e) om det är nödvändigt för att skydda nationell säkerhet eller allmän ordning,

(g)(f) i enlighet med artikel ~~28~~ 29 i förordning (EU) nr ~~604/2013~~ av den 26 juni 2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat³⁶ XXX/XXX [Dublinförordningen].

↓ 2013/33/EU (anpassad)

⇒ ny

⇒ Alla de ovanstående ⇐ Grunderna för förvar ska fastställas i nationell rätt.

↓ 2013/33/EU

4. Medlemsstaterna ska säkerställa att bestämmelser om alternativ till förvar, till exempel regelbunden rapportering till myndigheterna, ställandet av en finansiell säkerhet eller en skyldighet att stanna på en angiven ort, fastställs i nationell rätt.

Artikel 9

Garantier för sökande som tas i förvar

1. En sökande ska endast hållas i förvar så kort tid som möjligt, och ska hållas i förvar bara så länge grunderna i artikel 8.3 är tillämpliga.

De administrativa förfaranden avseende grunderna för förvar i artikel 8.3 ska utföras med tillbörlig skyndsamhet och noggrannhet. Förseningar i administrativa förfaranden som inte kan tillskrivas sökanden berättigar inte fortsatt förvar.

2. Beslut om förvar av sökande ska fattas skriftligen av rättsliga myndigheter eller förvaltningsmyndigheter. I beslutet om förvar ska de faktiska och rättsliga skäl beslutet grundar sig på anges.
3. Om beslut om förvar fattas av en förvaltningsmyndighet ska medlemsstaterna ombesörja att en snabb rättslig prövning av försvarsbeslutets laglighet utförs ex officio och/eller på begäran av den sökande. Om prövningen sker ex officio ska beslut därom fattas så snart som möjligt efter det att den sökande tagits i förvar. När

³⁶

Se sidan 31 i detta nummer av EUT.

den äger rum på begäran av den sökande ska beslut därom fattas så snart som möjligt efter det att de aktuella förfarandena inletts. Medlemsstaterna ska i detta syfte i nationell rätt fastställa den tidsfrist inom vilken den rättsliga prövningen ex officio och/eller den rättsliga prövningen på begäran av den sökande ska genomföras.

Om förvaret, som en följd av den rättsliga prövningen, konstateras vara olagligt, ska sökanden i fråga omedelbart frigges.

4. Sökande som tagits i förvar ska omedelbart, på ett språk de förstår eller rimligtvis kan förväntas förstå, skriftligen underrättas om skälen för förvar och vilka förfaranden för överklagande av beslutet om förvar som anges i nationell rätt samt om möjligheten att begära kostnadsfritt rättsligt bistånd och biträde.
5. Förvaret ska omprövas av en rättslig myndighet med lämpliga tidsintervall, ex officio och/eller på begäran av den berörda sökanden, i synnerhet om personen hålls i förvar en längre tid, om det uppstår relevanta omständigheter eller kommer fram nya uppgifter som kan påverka förvarets laglighet.
6. Vid en rättslig prövning av beslutet om förvar enligt punkt 3 ska medlemsstaterna se till att de sökande har tillgång till kostnadsfritt rättsligt bistånd och biträde. Detta ska åtminstone innefatta förberedelse av de handlingar som krävs samt deltagande i förfarandet inför de rättsliga myndigheterna på den sökandes vägnar.

Kostnadsfritt rättsligt bistånd och biträde ska erbjudas av lämpligt kvalificerade personer i enlighet med vad som är godkänt eller tillåtet enligt nationell rätt, vars intressen inte står, eller kan komma att stå, i strid med den sökandes intressen.

7. Medlemsstaterna får också föreskriva att kostnadsfritt rättsligt bistånd och biträde ska ges
 - (a) endast till personer som saknar tillräckliga tillgångar, och/eller
 - (b) endast genom de tjänster som tillhandahålls av juridiska rådgivare eller andra rådgivare som genom nationell rätt särskilt har utsetts för att bistå och företräda sökande.
8. Medlemsstaterna får även
 - (a) införa belopps- och/eller tidsgränser för tillhandahållandet av rättsligt bistånd och biträde, förutsatt att dessa gränser inte godtyckligt begränsar tillgången till rättsligt bistånd och biträde,
 - (b) när det gäller avgifter och andra kostnader, föreskriva att behandlingen av de sökande inte ska vara mer förmånlig än den behandling som de egna medborgarna vanligtvis får i frågor som gäller rättsligt bistånd.

9. Medlemsstaterna får begära att helt eller delvis få ersättning för beviljade kostnader om och när sökandens ekonomiska situation avsevärt har förbättrats eller om beslutet att bevilja sådana kostnader fattades på grundval av falska uppgifter från sökanden.
10. Förfarandena för tillgång till rättsligt bistånd och biträde ska fastställas i nationell rätt.

Artikel 10

Förhållanden för förvar

1. Sökande ska, som regel, hållas i förvar i särskilda förvarsanläggningar. Om en medlemsstat inte kan tillhandahålla inkvartering i en särskild förvarsanläggning, utan måste använda fängelseanläggningar, ska sökande som hålls i förvar hållas avskilda från övriga interner och de förhållanden för förvar som föreskrivs i detta direktiv ska tillämpas.

Sökande som hålls i förvar ska i så stor utsträckning som möjligt hållas avskilda från andra tredjelandsmedborgare som inte lämnat in en ansökan om internationellt skydd.

När sökande inte kan hållas i förvar avskilda från andra tredjelandsmedborgare ska den berörda medlemsstaten säkerställa att de förhållanden för förvar som föreskrivs i detta direktiv tillämpas.

2. Sökande som hålls i förvar ska ha tillgång till utomhusområden.
3. Medlemsstaterna ska se till att företrädare för Förenta nationernas flyktingkommissarie (UNHCR) har möjlighet att kommunicera med och besöka de sökande under förhållanden som respekterar avskildhet. Denna möjlighet ska även gälla för organisationer som på UNHCR:s vägnar, efter överenskommelse med den berörda medlemsstaten, är verksamma på medlemsstatens territorium.
4. Medlemsstaterna ska se till att familjemedlemmar, juridiska rådgivare och personer som företräder berörda icke-statliga organisationer som erkänts av medlemsstaten i fråga ges möjlighet att kommunicera med och besöka de sökande under förhållanden som respekterar avskildhet. Begränsningar i tillträdet till försvarsanläggningar får endast införas om det enligt nationell rätt objektivt är nödvändigt av hänsyn till säkerhet, allmän ordning eller den administrativa driften av förvarsanläggningen, förutsatt att tillträdet inte begränsas mycket kraftigt eller omöjliggörs helt.
5. Medlemsstaterna ska se till att sökande som hålls i förvar systematiskt tillhandahålls information som förklarar de regler som gäller för anläggningen och som beskriver

deras rättigheter och skyldigheter på ett språk som de förstår eller rimligen kan förväntas förstå. Medlemsstaterna får avvika från denna skyldighet i vederbörligen motiverade fall under en rimlig period som ska vara så kort som möjligt om sökanden hålls i förvar vid en gränsövergång eller i ett transitområde. Denna avvikelse ska inte gälla i de fall som avses i artikel ~~43~~ 41 i ~~direktiv 2013/32/EU~~ förordning (EU) nr XXX/XXX [förordningen om förfaranden].

↓ 2013/33/EU (anpassad)
⇒ ny

Artikel 11

Förvar av ~~utsatta personer och~~ sökande med särskilda mottagandebehov

1. Hälsan, inklusive psykisk hälsa, hos sökande i förvar som ~~är utsatta personer~~ ⇒ har särskilda mottagandebehov ⇐ ska vara en fråga av största vikt för de nationella myndigheterna.

Om ~~utsatta personer~~ ⇒ sökande med särskilda mottagandebehov ⇐ tas i förvar ska medlemsstaterna se till att de hålls under regelbunden uppsikt och ges lämpligt stöd med hänsyn till deras speciella situation, inklusive deras hälsa.

↓ 2013/33/EU

2. Underåriga får tas i förvar endast som en sista utväg, sedan det har konstaterats att andra, mindre ingripande alternativa åtgärder inte kan tillämpas verkningsfullt. Detta förvar ska begränsas till en så kort tid som möjligt, och alla åtgärder ska vidtas för att underåriga som hålls i förvar ska kunna frigges och placeras i inkvartering som är lämplig för underåriga.
-

↓ 2013/33/EU (anpassad)
⇒ ny

⊗ Barnets ⊗ ~~De underårigas~~ bästa, enligt artikel ~~23~~ 22.2, ska vara en fråga av största vikt för medlemsstaterna.

Underåriga som hålls i förvar ⇒ ska få sin rätt till utbildning säkerställd och de ⇐ ska ha möjlighet att delta i fritidsverksamhet, inbegripet lekar, och fritidsaktiviteter som lämpar sig för deras ålder.

↓ 2013/33/EU

3. Ensamkommande barn får enbart tas i förvar under exceptionella omständigheter. Alla åtgärder ska vidtas för att frigge ensamkommande barn i förvar så snart som möjligt.

Ensamkommande barn får aldrig hållas i förvar i fängelseanläggningar.

↓ 2013/33/EU (anpassad)

⇒ ny

De ska i så stor utsträckning som möjligt inkvarteras i anläggningar med personal och utrustning som är anpassad till ⇒ tillvaratar rättigheterna för och tillgodoser ⇐ behoven hos personer i deras ålder, ☒ och med en utformning som ☒ ⇒ lämpar sig för ensamkommande barn ⇐.

↓ 2013/33/EU

Om ensamkommande barn hålls i förvar ska medlemsstaterna se till att de inkvarteras avskilt från vuxna.

4. Familjer som hålls i förvar ska erbjudas avskild inkvartering, så att de tillförsäkras ett lämpligt skydd för sitt privatliv.
5. Om kvinnliga sökande tas i förvar ska medlemsstaterna se till att de inkvarteras avskilt från manliga sökande, såvida de senare inte är familjemedlemmar och alla berörda personer samtycker.

Undantag från första stycket får även medges för användning av gemensamma utrymmen avsedda för fritidsverksamhet eller sociala aktiviteter, inklusive måltider.

6. Medlemsstaterna får avvika från punkt 2 tredje stycket, punkt 4 och punkt 5 första stycket i vederbörligen motiverade fall under en rimlig period, som ska vara så kort som möjligt, när sökanden hålls i förvar i vid en gränsövergång eller i ett transitområde, med undantag för de fall som avses i artikel ~~43~~ 41 i direktiv 2013/32/EU förordning (EU) nr XXX/XXX [förordningen om förfaranden].

Artikel 12

Familjer

Medlemsstaterna ska vidta lämpliga åtgärder till stöd för största möjliga sammanhållning inom de familjer som befinner sig på deras territorium, om det är den berörda medlemsstaten som tillhandahållit bostaden. Sådana åtgärder ska vidtas med sökandens medgivande.

Artikel 13

Hälsoundersökningar

Medlemsstaterna får begära att sökande ska hälsoundersökas av folkhälsoskäl.

Artikel 14

Underårigas skolgång och utbildning

1. Medlemsstaterna ska bevilja underåriga barn till sökande och underåriga sökande tillträde till utbildningssystemet på liknande villkor som de egna medborgarna, så länge som en utvisningsåtgärd mot dem eller deras föräldrar inte har verkställts. Sådan utbildning kan tillhandahållas på förläggningar.

Den berörda medlemsstaten får föreskriva att tillträdet ska begränsas till det offentliga utbildningssystemet.

Medlemsstaterna får inte vägra någon att fortsätta sin skolgång endast på grund av att den underårige har uppnått laglig myndighetsålder.

2. Tillträde till utbildningssystemet ska ges senast tre månader från den dag då ansökan om internationellt skydd lämnats in av den underårige eller på dennes vägnar.

Förberedande undervisning, inklusive språkundervisning, ska tillhandahållas för underåriga när det är nödvändigt för att underlätta deras tillträde till och deltagande i utbildningssystemet enligt punkt 1.

3. När tillträde till utbildningssystemet enligt punkt 1 inte är möjligt på grund av den underåriges särskilda situation ska medlemsstaten i fråga erbjuda annan form av undervisning i enlighet med nationell lag och praxis.

↓ 2013/33/EU
⇒ ny

Artikel 15

Sysselsättning

1. Medlemsstaterna ska se till att sökande har tillträde till arbetsmarknaden senast ~~nio~~ ⇒ sex ⇐ månader efter det att de har lämnat in ansökan om internationellt skydd om ~~ett beslut i första instans~~ ⇒ ett administrativt beslut ⇐ av den behöriga myndigheten inte har fattats och förseningen inte kan tillskrivas den sökande.

↓ ny

Om en medlemsstat har påskyndat sakprövningen av en ansökan om internationellt skydd i enlighet med artikel [40.1] [a–f] i förordning (EU) nr XXX/XXX [förordningen om förfaranden], ska tillträde till arbetsmarknaden inte beviljas.

↓ 2013/33/EU (anpassad)
⇒ ny

2. Medlemsstaterna ska ~~, i enlighet med nationell rätt, besluta på vilka villkor sökanden kan beviljas tillträde till arbetsmarknaden, samtidigt som det säkerställs~~ ☒ säkerställa ☒ att sökanden ⇒ som har beviljats tillträde till arbetsmarknaden i enlighet med punkt 1 ⇐ får faktiskt tillträde till arbetsmarknaden.

Medlemsstaterna får av arbetsmarknadspolitiska skäl ~~prioritera~~ ⇒ kontrollera huruvida en ledig tjänst kan fyllas av medborgare i den berörda medlemsstaten eller av andra ⇐ unionsmedborgare och medborgare från stater som är parter i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet ☒ eller av ☒ tredjelandsmedborgare och sådana tredjelandsmedborgare som är lagligen bosatta ☒ som är lagligt bosatta i den medlemsstaten ☒.

↓ ny

3. Medlemsstaterna ska ge sökande samma behandling som medborgare när det gäller

(a) arbetsvillkor, inbegripet lön och uppsägning, ledighet och allmänna helgdagar samt hälso- och säkerhetskrav på arbetsplatsen,

- (b) Föreningsfrihet och frihet att tillhöra en arbetstagar- eller arbetsgivarorganisation eller någon annan organisation vars medlemmar utövar ett visst yrke, inbegripet de rättigheter och förmåner som sådana organisationer tillhandahåller, utan att det påverkar tillämpningen av nationella bestämmelser om allmän ordning och allmän säkerhet,
- (c) utbildning och yrkesutbildning, undantaget stipendier, studiebidrag och studielån eller andra bidrag och lån,
- (d) erkännande av examens-, utbildnings- och andra behörighetsbevis inom ramen för befintliga förfaranden för erkännande av utländska kvalifikationer, samtidigt som man i största möjliga utsträckning underlättar för sökande som inte kan styrka sina kvalifikationer att få full tillgång till lämpliga system för bedömning, validering och godkännande av deras tidigare utbildning,
- (e) grenar av social trygghet, enligt definitionen i förordning (EG) nr 883/2004.

Medlemsstaterna får begränsa likabehandlingen av sökande

- (i) enligt b i denna punkt genom att utesluta dem från att delta i ledningen av organisationer som regleras av offentlig rätt och från att inneha en tjänst som regleras av offentlig rätt,
- (ii) enligt c i denna punkt till utbildning och yrkesutbildning som är direkt knuten till en specifik arbetsuppgift,
- (iii) enligt e i denna punkt genom att undanta familje- och arbetslöshetsförmåner, utan att det påverkar tillämpningen av förordning (EU) nr 1231/2010.

Rätten till likabehandling ska inte ge upphov till en rätt till bosättning i sådana fall där ett beslut som fattats i enlighet med förordning (EU) nr XXX/XXX [förordningen om förfaranden] har medfört att sökandens rätt att stanna kvar har upphört.

↓ 2013/33/EU

- 4.3 Tillträde till arbetsmarknaden får inte upphävas under överklagandeförfaranden, om ett överklagande av ett beslut om avslag i ett ordinarie förfarande har suspensiv verkan, fram till dess att ett avslag har meddelats i överklagandeärendet.

↓ ny

5. Om sökande har beviljats tillträde till arbetsmarknaden i enlighet med punkt 1, ska medlemsstaterna säkerställa att det av sökandens handling som avses i artikel [29] i

förordning (EU) nr XXX/XXX [förordningen om förfaranden] framgår att sökanden har rätt att förvärvsarbeta.

↓ 2013/33/EU

Artikel 16

Yrkesutbildning

1. Medlemsstaterna får ge sökande tillträde till yrkesutbildning oavsett om de har tillträde till arbetsmarknaden eller ej.

2. Tillträde till yrkesutbildning som är knuten till ett anställningsavtal är avhängigt av i vilken utsträckning den sökande har tillträde till arbetsmarknaden i enlighet med artikel 15.

↓ 2013/33/EU (anpassad)

⇒ ny

Artikel 17

Allmänna bestämmelser om materiella mottagningsvillkor och hälso- och sjukvård

1. Medlemsstaterna ska se till att materiella mottagningsvillkor är tillgängliga för sökande när ⇒ från och med den tidpunkt då ⇐ de ansöker om internationellt skydd ⇒ i enlighet med artikel [25] i förordning (EU) nr XXX/XXX [förordningen om förfaranden] ⇐.

↓ 2013/33/EU

2. Medlemsstaterna ska se till att de materiella mottagningsvillkoren ger de sökande en rimlig levnadsstandard som säkerställer deras uppehälle och skyddar deras fysiska och psykiska hälsa.

↓ 2013/33/EU (anpassad)

⇒ ny

Medlemsstaterna ska se till att kraven på levnadsstandard även uppfylls för utsatta personer ⇒ sökande med särskilda mottagandebehov, ⇐ i enlighet med artikel 21, och för personer som hålls i förvar.

3. Medlemsstaterna får fastställa som villkor för att bevilja samtliga eller några av de materiella mottagningsvillkoren ~~och hälso- och sjukvård~~ att de sökande inte har tillräckliga medel för att säkerställa en levnadsstandard som täcker deras behov i fråga om hälsa och uppehälle.
4. Medlemsstaterna får ~~enligt bestämmelserna i punkt 3~~ kräva att de sökande täcker eller bidrar till kostnaderna för de materiella mottagningsvillkor ~~och den hälso- och sjukvård~~ ☒ som avses i punkt 3 ~~och detta direktiv~~ om de har tillräckliga tillgångar, ~~t.ex. till exempel~~ om de har arbetat under en rimlig tidsperiod.

Om det framkommer att en sökande hade tillräckliga medel för att täcka materiella mottagningsvillkor ~~och hälso- och sjukvård~~ vid den tid då dessa grundläggande behov tillgodosågs, får medlemsstaterna begära att dessa återbetalas av den sökande.

↓ ny

5. Vid bedömningen av en sökandes tillgångar i fall där det krävs att sökanden ska täcka eller bidra till kostnaden för de materiella mottagningsvillkoren eller där sökanden avkrävs en återbetalning i enlighet med punkt 4, ska medlemsstaterna iakttä proportionalitysprincipen. Medlemsstaterna ska också ta hänsyn till sökandens individuella förhållanden och behovet av att respektera hans eller hennes värdighet och personliga integritet, inbegripet sökandens särskilda mottagandebehov. Medlemsstaterna ska under alla omständigheter se till att sökanden ges en levnadsstandard som garanterar hans eller hennes uppehälle och skyddar hans eller hennes fysiska och mentala hälsa.

↓ 2013/33/EU
⇒ ny

- 6.5 Om en medlemsstat erbjuder materiella mottagningsvillkor i form av ekonomiskt bidrag eller kuponger ska beloppen bestämmas utifrån den eller de nivåer som medlemsstaten i fråga fastställt antingen genom lag eller praxis i syfte att säkerställa en rimlig levnadsstandard för de egna medborgarna. Medlemsstaterna får behandla sökande mindre gynnsamt än de egna medborgarna i detta avseende, särskilt om det materiella stödet delvis tillhandahålls in natura eller om syftet med dessa nivåer, när de tillämpas för de egna medborgarna, är att säkerställa en levnadsstandard som är högre än den som fastställs för sökande enligt detta direktiv. ⇒ Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen och Europeiska unionens asylbyrå om de referensnivåer som enligt nationell lagstiftning eller praxis används för att bestämma storleken på ekonomiska bidrag till sökande i enlighet med denna punkt. ⇐

↓ 2013/33/EU (anpassad)
⇒ ny

Artikel ~~18~~ 17

Närmare bestämmelser om materiella mottagningsvillkor

1. Om inkvartering tillhandahålls in natura, ~~bör~~ ☒ ska ☒ den ⇒ ge en tillräcklig levnadsstandard och ⇐ beviljas i en av, eller en kombination av, följande former:
- (a) Anläggningar som används i syfte att hysa sökande under prövningen av en ansökan om internationellt skydd som lämnats in vid gränsen eller i transitområden.
 - (b) Förläggningar ~~som garanterar en tillräcklig levnadsstandard.~~
 - (c) Privata hus, lägenheter, hotell eller andra lokaler som anpassats för sökande.
-

↓ 2013/33/EU

2. Utan att detta påverkar de särskilda förhållanden för förvar som föreskrivs i artiklarna 10 och 11 ska medlemsstaterna med avseende på sådan inkvartering som avses i punkt 1 leden a, b och c i den här artikeln se till att
- (a) de sökande åtnjuter skydd för sitt familjeliv,
 - (b) de sökande har möjlighet att kommunicera med släktingar, juridiska rådgivare och företrädare för UNHCR och andra berörda nationella, internationella och icke-statliga organisationer och organ.
 - (c) Familjemedlemmar, juridiska rådgivare och företrädare för UNHCR och berörda icke-statliga organisationer som erkänts av medlemsstaten i fråga ska ges tillträde för att biträda sökande. Detta tillträde får endast begränsas med hänsyn till säkerheten vid anläggningarna och för de sökande.
-

↓ 2013/33/EU (anpassad)
⇒ ny

3. Medlemsstaterna ska ta hänsyn till särskilda faktorer som avser ålder och kön, och till ~~utsatta personers~~ ☒ situationen för ☒ i ~~förhållande till andra sökande~~ ⇒ sökande med särskilda mottagandebehov när de tillhandahåller mottagningsvillkor ⇐ ~~inom de anläggningar och förläggningar som avses i punkt 1 leden a och b.~~
4. Medlemsstaterna ska vidta lämpliga åtgärder för att förhindra misshandel och könsrelaterat våld, inklusive sexuellt tvång och sexuella trakasserier ⇒ när de

tillhandahåller inkvartering ⇐, inom de anläggningar och förläggningar som anges i punkt 1 leden a och b.

↓ 2013/33/EU

5. Medlemsstaterna ska, så långt det är möjligt, se till att vuxna sökande i beroendeställning, med särskilda mottagandebehov, inkvarteras tillsammans med vuxna nära släktingar som redan befinner sig i samma medlemsstat, och som enligt den berörda medlemsstatens lag eller praxis ansvarar för dem.
 6. Medlemsstaterna ska se till att flyttning av sökande från en anläggning till en annan sker endast om det är nödvändigt. Medlemsstaterna ska ge de sökande möjlighet att underrätta sina juridiska rådgivare om förflyttningen och sin nya adress.
-

↓ 2013/33/EU

⇒ ny

7. Personer ⇒ som tillhandahåller materiella mottagningsvillkor, inbegripet de ⇐ som arbetar vid förläggningar ska ha lämplig utbildning och vara bundna av reglerna om tystnadsplikt, enligt nationell rätt, beträffande uppgifter som de får kännedom om genom sitt arbete.
-

↓ 2013/33/EU

8. Medlemsstaterna får låta de sökande delta i förvaltningen av de materiella resurserna och de icke-materiella aspekterna av livet vid förläggningen genom ett råd eller en rådgivande kommitté som företräder de som bor på förläggningen.
 9. I vederbörligen motiverade fall får medlemsstaterna under en rimlig tidsperiod, som ska vara så kort som möjligt, undantagsvis fastställa materiella mottagningsvillkor som skiljer sig från dem som föreskrivs i denna artikel, om
 - (a) det krävs en bedömning av den sökandes särskilda behov, i enlighet med artikel ~~22~~ 21,
 - (b) de normalt tillgängliga inkvarteringsmöjligheterna tillfälligtvis är uttömda.
-

↓ 2013/33/EU (adapted)

⇒ ny

Sådana avvikande villkor ska under alla förhållanden täcka grundläggande behov ⇒ säkerställa tillgång till hälso- och sjukvård i enlighet med artikel 18 och en värdig levnadsstandard för alla sökande ⇐.

↓ ny

Vid tillämpning av dessa undantagsåtgärder ska den berörda medlemsstaten underrätta kommissionen och Europeiska unionens asylbyrå. Den ska också underrätta kommissionen och Europeiska unionens asylbyrå så snart grunderna för att tillämpa dessa undantagsåtgärder inte längre föreligger.

Artikel 17a

Mottagningsvillkor i en annan medlemsstat än den där sökanden är skyldig att befinna sig

1. En sökande ska inte vara berättigad till de mottagningsvillkor som fastställs i artiklarna 14–17 i någon annan medlemsstat än den där han eller hon är skyldig att befinna sig i enlighet med förordning (EU) nr XXX/XXX [Dublinförordningen].
2. Medlemsstaterna ska säkerställa en värdig levnadsstandard för alla sökande.
3. I väntan på att en underårig överförs till ansvarig medlemsstat i enlighet med förordning (EU) nr XXX/XXX [Dublinförordningen], ska medlemsstaterna tillhandahålla vederbörande lämplig utbildningsverksamhet.

↓ 2013/33/EU (anpassad)
⇒ ny

Artikel ~~19~~ 18

Hälso- och sjukvård

1. Medlemsstaterna ska se till att sökande ⇒, oavsett var de är skyldiga att befinna sig i enlighet med förordning (EU) nr XXX/XXX [Dublinförordningen], ⇐ får nödvändig hälso- och sjukvård som åtminstone ska innefatta akutsjukvård och nödvändig behandling av sjukdomar och ☒, inbegripet ☒ allvarliga psykiska störningar.

↓ 2013/33/EU

2. Medlemsstaterna ska sörja för nödvändig läkarhjälp eller annan hjälp för sökande med särskilda mottagandebehov, inklusive lämplig psykisk vård när det behövs.

↓ 2013/33/EU (anpassad)
⇒ ny

KAPITEL III

⊗ ERSÄTTANDE, ⊗ INSKRÄNKNING ELLER INDRAGNING AV MATERIELLA MOTTAGNINGSVILLKOR

Artikel ~~20~~ 19

⊗ Ersättande, ⊗ ~~inskränkning~~ eller indragning av materiella mottagningsvillkor

1. ⇒ När det gäller sökande som är skyldiga att befinna sig på medlemsstaternas territorium i enlighet med förordning (EU) nr XXX/XXX [Dublinförordningen], får medlemsstaterna, i de situationer som beskrivs i punkt 2 ⇐

↓ ny

- (a) ersätta inkvartering, mat, kläder och andra nödvändiga artiklar utöver mat som tillhandahålls i form av ekonomiska bidrag och kuponger med materiella mottagningsvillkor in natura, eller

↓ 2013/33/EU (anpassad)
⇒ ny

- (b) inskränka eller i vederbörligen motiverade undantagsfall dra in ~~materiella mottagningsvillkor~~ ⇒ dagersättning. ⇐

2. ⊗ Punkt 1 ska tillämpas ⊗ om en sökande

- (a) lämnar den bostadsort som fastställts av den behöriga myndigheten utan att meddela denna eller om begärt tillstånd inte har erhållits ⇒, eller avviker ⇐, eller
- (b) underlåter att uppfylla sin anmälningsplikt eller att följa uppmaningar att tillhandahålla information eller komma till en personlig intervju angående asylförfarandet under en rimlig period som fastställs i nationell rätt, eller
- (c) har lämnat in en efterföljande ansökan som avses i artikel [4.2 i] i ~~direktiv 2013/32/EU~~ förordning (EU) nr XXX/XXX [förordningen om förfaranden], eller
- ⊗ (d) har dolt finansiella tillgångar, och därigenom orättmätigt kommit i åtnjutande av materiella mottagningsvillkor, eller ⊗

↓ ny

- (e) allvarligt har brutit mot förläggningsens regler eller har uppträtt mycket våldsamt, eller
 - (f) underlåter att delta i obligatoriska integrationsåtgärder, eller
 - (g) inte har efterlevt den skyldighet som fastställs i artikel [4.1] i förordning (EU) nr XXX/XXX [Dublinförordningen] och utan tillräckliga skäl har rest till en annan medlemsstat och lämnat in en ansökan där, eller
 - (h) har återsänts efter att ha avvikit till en annan medlemsstat.
-

↓ 2013/33/EU (anpassad)

⇒ ny

I fall enligt a och b ovan ska det, om den sökande spåras upp eller frivilligt anmäler sig till den behöriga myndigheten, fattas ett motiverat beslut baserat på orsakerna till försvinnandet angående återinförande av vissa av de, eller alla, materiella mottagningsvillkor som ⇒ ersatts, ⇐ inskränkts eller dragits in.

~~2. Medlemsstaterna får också inskränka materiella mottagningsvillkor när de kan fastställa att sökanden utan giltigt skäl inte har lämnat in en ansökan om internationellt skydd så snart det varit praktiskt möjligt efter ankomsten till den medlemsstaten.~~

~~3. Medlemsstaterna får inskränka eller dra in materiella mottagningsvillkor om en sökande har undanhållit ekonomiska tillgångar och därför utan rätt fått del av materiella mottagningsvillkor.~~

~~4. Medlemsstaterna får fastställa sanktioner för allvarliga brott mot de regler som gäller för förläggningarna samt för grovt våldsamt uppträdande.~~

~~3.5.~~ Beslut om ⇒ ersättande, ⇐ inskränkning eller indragning av materiella mottagningsvillkor ~~eller om sanktioner i enlighet med punkterna 1, 2, 3 och 4 i denna artikel~~ ska fattas på ~~individuell~~, objektiv och opartisk grund ☒ efter prövning av det enskilda ärendet ☒ och innefatta en motivering. Beslut ska grundas på den berörda personens speciella situation, särskilt när det gäller ~~personer som omfattas av artikel 24~~ ⇒ sökande med särskilda mottagandebehov ⇐, med beaktande av proportionalitetsprincipen. Medlemsstaterna ska under alla omständigheter säkerställa tillträde till sjukvård i enlighet med artikel ~~19~~ 18 och säkerställa värdiga levnadsvillkor för alla sökande.

~~4.6.~~ Medlemsstaterna ska se till att materiella mottagningsvillkor inte ⇒ ersätts, ⇐ inskränks eller dras in förrän ett beslut har fattats i enlighet med punkt ~~3~~ 5.

KAPITEL IV

~~UTSATT PERSONER~~ ☒ SÖKANDE MED SÄRSKILDA MOTTAGANDEBEHOV ☒

Artikel ~~21~~ 20

☒ Sökande med särskilda mottagandebestbehov ☒ ~~Allmän princip~~

Medlemsstaterna ska i nationell rätt vid genomförandet av detta direktiv beakta den speciella situationen för ⇒ sökande med särskilda mottagandebestbehov. ⇐ ~~utsatta personer, såsom underåriga, ensamkommande barn, funktionshindrade, äldre, gravida, ensamstående föräldrar med underåriga barn, offer för människohandel, personer som lider av allvarliga sjukdomar, personer med psykiska störningar, samt personer som utsatts för tortyr, våldtäkt eller andra allvarliga former av psykologiskt, fysiskt eller sexuellt våld, t.ex. kvinnlig könsstympning.~~

Artikel ~~22~~ 21

Bedömning av ~~utsatta personers~~ särskilda mottagandebestbehov

1. För ett effektivt genomförande av artikel ~~21~~ 20 ska medlemsstaterna ⇒ systematiskt ⇐ bedöma om en sökande ska anses vara en person med särskilda mottagandebestbehov. Medlemsstaterna ska också ange vilka dessa särskilda behov är.

Den bedömningen ska inledas ⇒ så snart som möjligt ⇐ ~~inom rimlig tid~~ efter det att en person har ansökt om internationellt skydd och kan integreras i befintliga nationella förfaranden ⇒ eller i den bedömning som avses i artikel [19] i förordning (EU) nr XXX/XXX [förordningen om förfaranden]⇐. Medlemsstaterna ska se till att dessa särskilda mottagandebestbehov också tillgodoses, i enlighet med detta direktiv, om de framkommer i ett senare skede av asyلفörfarandet.

↓ 2013/33/EU

Medlemsstaterna ska se till att i det stöd som ges till sökande med särskilda mottagandebestbehov i enlighet med detta direktiv tas hänsyn till deras särskilda mottagandebestbehov under hela asyلفörfarandet, och att deras situation följs upp på lämpligt sätt.

↓ ny

2. Vid tillämpningen av punkt 1 ska medlemsstaterna säkerställa att personal vid de myndigheter som avses i artikel 26

(a) är utbildade och får fortbildning i att upptäcka inledande tecken på att en sökande behöver särskilda mottagningsvillkor och att tillgodose de behoven när det har identifierats,

(b) inkludera information om sökandens särskilda mottagningsvillkor i sökandens akt, tillsammans med uppgift om de tecken som avses i a samt rekommendationer beträffande vilken typ av stöd sökanden kan komma att behöva,

(c) hänvisa sökande till en läkare eller psykolog för vidare bedömning av deras psykiska och fysiska tillstånd, om det finns tecken på att sökande kan ha varit utsatta för tortyr, våldtäkt eller någon annan form av psykiskt, fysiskt eller sexuellt våld, och detta kan påverka sökandens mottagningsbehov, och

(d) ta hänsyn till resultatet av denna undersökning vid beslut om vilken typ av särskilt mottagningsstöd som kan ges till sökanden.

↓ 2013/33/EU
⇒ ny

3.2. Den bedömning som avses i punkt 1 behöver inte ha formen av ett administrativt förfarande.

4.3. Enbart utsatta personer i enlighet med artikel 21 ⇒ sökande med särskilda mottagandebehov ⇐ får anses ha särskilda mottagandebehov och därigenom komma i åtnjutande av det specifika stöd som tillhandahålls i enlighet med detta direktiv.

↓ 2013/33/EU (anpassad)

5.4. Den bedömning som föreskrivs i punkt 1 ska inte påverka bedömningen av behovet av internationellt skydd enligt ~~direktiv 2011/95/EU~~ förordning (EU) nr XXX/XXX [Skyddsförordningen].

Artikel ~~23~~ 22

Underåriga

1. Barnets bästa ska vara en fråga av största vikt för medlemsstaterna när de genomför bestämmelser som gäller underåriga i detta direktiv. Medlemsstaterna ska säkerställa en levnadsstandard som är lämplig för de underårigas fysiska, psykologiska, andliga, moraliska och sociala utveckling.

2. Vid bedömningen av ett barns bästa ska medlemsstaterna särskilt ta vederbörlig hänsyn till följande faktorer:
- (a) Möjligheterna till familjeåterförening.
 - (b) Den underåriges välbefinnande och sociala utveckling, med särskild hänsyn till den underåriges bakgrund.
 - (c) Säkerhets- och trygghetshänsyn, särskilt om det finns risk för att den underårige är offer för människohandel.
 - (d) Den underåriges åsikter, beroende på hans eller hennes ålder och mognad.
3. Medlemsstaterna ska se till att underåriga har möjlighet att delta i fritidsverksamhet, inbegripet lekar och fritidsaktiviteter, som lämpar sig för deras ålder inom de anläggningar och förläggningar som avses i artikel ~~18~~ 17.1 leden a och b, samt i utomhusaktiviteter.
4. Medlemsstaterna ska se till att underåriga som varit utsatta för någon form av övergrepp, försummelse, utnyttjande, tortyr eller grym, omänsklig och förnedrande behandling eller som har drabbats av väpnade konflikter ges tillgång till rehabilitering, och se till att det ges tillgång till lämplig psykisk vård och till kvalificerad rådgivning när så behövs.

↓ 2013/33/EU (anpassad) ⇒ ny

5. Medlemsstaterna ska se till att underåriga barn till sökande eller sökande som är underåriga inkvarteras med sina föräldrar, ~~sina ogifta underåriga syskon~~ eller med den vuxne som ansvarar för dem ☒ och sina ogifta underåriga syskon ☒ enligt den berörda medlemsstatens lag eller praxis, förutsatt att detta är till de berörda underårigas bästa.
46. Personal som arbetar ⇒ med underåriga, inbegripet ⇐ med ensamkommande barn, ⇒ får inte vara registrerade för brott eller överträdelser relaterade till barn och ⇐ ska ~~ha fått, och ska fortsätta få~~ ☒ fortlöpande och ☒ lämplig utbildning om ⇒ ensamkommande barns rättigheter och ⇐ ~~deras~~ behov ⇒, inbegripet om eventuella tillämpliga skyddsnormer, ⇐ och vara bundna av reglerna om tystnadsplikt, enligt nationell rätt, beträffande uppgifter som de får kännedom om genom sitt arbete.

↓ 2013/33/EU (anpassad)
⇒ ny

Artikel ~~24~~ 23

Ensamkommande barn

1. Medlemsstaterna ska så snart som möjligt ⇒ och senast fem arbetsdagar från det att ett ensamkommande barn lämnar in en ansökan om internationellt skydd ⇐ vidta åtgärder för att se till att ensamkommande barn har en ☒ förmyndare ☒ företrädare som biträder ☒ företräder ☒ och hjälper dem att ta tillvara sina rättigheter och fullgöra sina skyldigheter enligt detta direktiv. ⇒ Den förmyndare som har utsetts i enlighet med artikel [22] i förordning (EU) nr XXX/XXX [förordningen om förfaranden] får utföra dessa uppgifter. ⇐ Det ensamkommande barnet ska genast underrättas om utnämningen av en ☒ förmyndare ☒ företrädare. ☒ Om en organisation utses till förmyndare ska denna utse en person som ansvarar för att utföra skyldigheterna som förmyndare gentemot det ensamkommande barnet, i enlighet med detta direktiv. ☒ ☒ Förmyndaren ☒ Företrädaren ska fullgöra sina uppgifter utifrån principen om barnets bästa enligt artikel 22 23.2, ~~and~~ besitta nödvändiga kunskaper för detta ☒ ändamål ☒ ⇒ och får inte vara registrerade för brott eller överträdelser relaterade till barn ⇐. För att kunna säkerställa den underåriges välbefinnande och sociala utveckling som avses i artikel 22 23.2 b, ska den person som agerar som ☒ förmyndare ☒ företrädare endast bytas ut om det är nödvändigt. Organisationer eller personer vars intressen står i strid med, eller kan komma att stå i strid med, det ensamkommande barnets intressen, ska inte ~~kunna~~ utses ⇒ till förmyndare ⇐ företrädare.

~~Behöriga myndigheter ska utföra regelbundna bedömningar, inbegripet vad gäller tillgången till nödvändiga medel för att biträda det ensamkommande barnet.~~

↓ ny

Medlemsstaterna ska se till att en förmyndare inte samtidigt ges ansvar för ett oproportionerligt stort antal ensamkommande barn, så att han eller hon blir oförmögen att utföra sina uppgifter på ett effektivt sätt. Medlemsstaterna ska utse enheter eller personer med ansvar för att med regelbundna interval kontrollera att vårdnadshavarna fullgör sina uppgifter på ett tillfredsställande. Dessa enheter eller personer ska också ha befogenhet att granska klagomål som ensamkommande barn har lämnat in mot sina förmyndare.

↓ 2013/33/EU

2. Ensamkommande barn som ansöker om internationellt skydd ska från den tidpunkt då de tillåts resa in på territoriet fram till dess att de måste lämna den medlemsstaten där ansökan om internationellt skydd gjordes eller prövas placeras
- (a) hos vuxna släktingar,
 - (b) hos en fosterfamilj,
 - (c) i förläggningar som utformats särskilt för underåriga, eller
 - (d) i annan typ av inkvartering som är lämplig för underåriga.

Medlemsstaterna får placera ensamkommande barn som är 16 år eller äldre i förläggningar för vuxna sökande, förutsatt att detta är till barnets bästa, enligt artikel ~~22~~ 24.2.

I möjligaste mån ska syskon hållas samman, varvid den berörde underåriges bästa ska beaktas, särskilt hans eller hennes ålder och mognad. Ensamkommande barn ska byta inkvartering så sällan som möjligt.

3. Medlemsstaterna ska, där så krävs med hjälp av internationella eller andra berörda organisationer, börja spåra familjemedlemmar till ensamkommande barn så snart som möjligt sedan en ansökan om internationellt skydd har gjorts, samtidigt som det värnas om det ensamkommande barnets bästa. Om den underåriges eller dennes familjs liv eller fysiska säkerhet är hotade, särskilt om familjen har stannat i ursprungslandet, är det viktigt att se till att insamling, behandling och spridning av information om dessa personer sker konfidentiellt, för att inte riskera deras säkerhet.

↓ 2013/33/EU
⇒ ny

Artikel ~~25~~ 24

Offer för tortyr och våld

1. Medlemsstaterna ska se till att personer som utsatts för ⇒ könsrelaterade övergrepp, ⇌ tortyr, våldtäkt eller andra grova våldshandlingar erhåller nödvändig behandling för de skador som förorsakats av dessa gärningar, särskilt genom tillgång till lämplig medicinsk och psykisk behandling eller vård.

↓ 2013/33/EU

2. Personal som arbetar med offer för tortyr, våldtäkt eller andra grova våldshandlingar ska ha fått och ska fortsätta få lämplig utbildning om offrens behov och vara bundna

av reglerna om tystnadsplikt, enligt nationell rätt, beträffande uppgifter som de får kännedom om genom sitt arbete.

↓ 2013/33/EU
⇒ ny

KAPITEL V

ÖVERKLAGANDEFÖRFARANDE

Artikel ~~26~~ 25

Överklagandeförfarande

1. Medlemsstaterna ska se till att beslut i fråga om beviljande, ⇒ ersättande, ⇐ indragning eller inskränkning av förmåner enligt detta direktiv eller beslut som fattas enligt artikel 7, som påverkar sökande individuellt, kan överklagas enligt de förfaranden som fastställts i nationell rätt. Åtminstone i sista instans ska möjlighet ges till överklagande eller prövning av de faktiska och rättsliga omständigheterna inför en rättslig myndighet.
-

↓ 2013/33/EU

2. I fall av överklagande eller prövning inför en rättslig myndighet som avses i punkt 1 ska medlemsstaterna se till att kostnadsfritt rättsligt bistånd och biträde finns att tillgå på begäran i den mån det är nödvändigt för att säkerställa faktisk tillgång till rättslig prövning. Detta ska åtminstone innefatta förberedelse av de handlingar som krävs samt deltagande i förfarandet inför de rättsliga myndigheterna på den sökandes vägnar.

Kostnadsfritt rättsligt bistånd och biträde ska erbjudas av lämpligt kvalificerade personer i enlighet med vad som är godkänt eller tillåtet enligt nationell rätt, vars intressen inte står, eller kan komma att stå, i strid med sökandens intressen.

3. Medlemsstaterna får också föreskriva att kostnadsfritt rättsligt bistånd och biträde ska ges
 - (a) enbart till dem som saknar tillräckliga tillgångar, och/eller
 - (b) endast genom de tjänster som tillhandahålls av juridiska rådgivare eller andra rådgivare som genom nationell rätt särskilt har utsetts för att bistå och företräda sökande.

Medlemsstaterna får föreskriva att kostnadsfritt rättsligt bistånd och biträde inte ska ges om en behörig myndighet anser att överklagandet eller prövningen saknar rimliga utsikter till framgång. I sådana fall ska medlemsstaterna se till att rättsligt bistånd och biträde inte inskränks godtyckligt och att sökandens faktiska tillgång till rättslig prövning inte begränsas.

4. Medlemsstaterna får också
 - (a) införa belopps- och/eller tidsgränser för tillhandahållandet av kostnadsfritt rättsligt bistånd och biträde, förutsatt att dessa gränser inte godtyckligt begränsar tillgången till rättsligt bistånd och biträde,
 - (b) när det gäller avgifter och andra kostnader, föreskriva att behandlingen av de sökande inte ska vara mer förmånlig än den behandling som de egna medborgarna vanligtvis får i frågor som gäller rättsligt bistånd.
5. Medlemsstaterna får begära att helt eller delvis bli ersatta för beviljade kostnader om och när sökandens ekonomiska situation avsevärt har förbättrats eller om beslutet att godkänna sådana kostnader fattades på grundval av falska uppgifter från sökanden.
6. Förfarandena för tillgång till rättsligt bistånd och biträde ska fastställas i nationell rätt.

KAPITEL VI

ÅTGÄRDER FÖR ATT EFFEKTIVISERA MOTTAGNINGSSYSTEMET

Artikel ~~27~~ 26

Behöriga myndigheter

Varje medlemsstat ska meddela kommissionen vilka myndigheter som ansvarar för att fullgöra skyldigheterna enligt detta direktiv. Medlemsstaterna ska också informera kommissionen om valet av ansvarig myndighet ändras.

↓ 2013/33/EU ⇒ ny

Artikel ~~28~~ 27

System för styrning, tillsyn och kontroll

1. Med vederbörlig hänsyn till sin konstitutionella struktur ska medlemsstaterna införa relevanta förfaranden för att se till att lämplig styrning, tillsyn och kontroll av nivån

på mottagningsvillkoren upprättas. ⇒ Medlemsstaterna ska ta hänsyn till [operationella normer för mottagningsvillkor och indikatorer som utarbetats av Europeiska stödkontoret för asylfrågor / Europeiska unionens asylbyrå] och alla andra operationella normer för mottagningsvillkor, indikatorer eller riktlinjer som utarbetats i enlighet med artikel [12] i förordning (EU) nr XXX/XXX [förordningen om Europeiska unionens asylbyrå]. ⇐

2. ~~Medlemsstaterna ska senast den 20 juli 2016 inlämna relevant information till kommissionen på det sätt som framgår av bilaga I.~~ ⇒ Medlemsstaternas mottagningssystem ska övervakas och bedömas i enlighet med det förfarande som anges i [kapitel 5] i förordning (EU) nr XXX/XXX [förordningen om Europeiska asylbyrå]. ⇐

↓ ny

Artikel 28

Beredskapsplanering

1. Varje medlemsstat ska upprätta en beredskapsplan som anger vilka åtgärder som kommer att vidtas för att säkerställa ett adekvat mottagande av sökande i enlighet med detta direktiv i sådana fall då en medlemsstat hamnar i en situation med ett oproportionerligt stort antal personer som ansöker om internationellt skydd. Med personer som ansöker om internationellt skydd ska förstås personer som är skyldiga att befinna sig på medlemsstatens territorium, inbegripet de för vilka medlemsstaten ansvarar i enlighet med förordning (EU) No XXX/XXX [Dublinförordningen], med beaktande av den korrigerande fördelningsmekanism som beskrivs i kapitel VII i den förordningen.
2. Den första beredskapsplanen ska upprättas med hjälp av en förlaga som utarbetats av Europeiska unionens asylbyrå, och ska meddelas Europeiska unionens asylbyrå senast [sex månader efter detta direktivs ikraftträdande]. En uppdaterad beredskapsplan ska meddelas Europeiska unionens asylbyrå vartannat år därefter. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen och Europeiska unionens asylbyrå närhelst beredskapsplanen aktiveras.
3. Beredskapsplanerna, och särskilt tillräckligheten av de åtgärder som vidtas enligt planerna, ska övervakas och utvärderas i enlighet med det förfarande som anges i [kapitel 5] i förordning (EU) nr XXX/XXX [förordningen om Europeiska unionens asylbyrå].

Artikel 29

Personal och resurser

1. Medlemsstaterna ska genom lämpliga åtgärder se till att myndigheter och andra organisationer som ansvarar för genomförandet av detta direktiv har fått nödvändig ~~grundläggande~~ utbildning avseende både manliga och kvinnliga sökandes behov. ⇒ För detta ändamål ska medlemsstaterna integrera det europeiska asylcurriculum som har utarbetats av Europeiska unionens asylbyrå i utbildningen av sin personal i enlighet med förordning (EU) nr XXX/XXX [förordningen om Europeiska unionens asylbyrå]. ⇐
2. Medlemsstaterna ska tilldela nödvändiga resurser i anslutning till genomförande av detta direktiv i nationell rätt.

KAPITEL VII

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 30

~~Rapportering~~ ☒ Övervakning och utvärdering ☒

Senast ~~den 20 juli 2017~~ ⇒ [tre år efter detta direktivs ikraftträdande] ⇐, ☒ och därefter vart femte år, ☒ ska kommissionen ~~rapportera~~ ☒ lägga fram en rapport ☒ till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av detta direktiv och föreslå nödvändiga ändringar.

Medlemsstaterna ska senast ~~den 20 juli 2016~~ ⇒ [två år efter detta direktivs ikraftträdande] och därefter vart femte år ⇐ ⇒, på begäran av kommissionen, ⇐ ~~översända kommissionen all~~ ☒ nödvändig ☒ ~~lämplig~~ information för att utarbeta denna rapport.

~~Efter det att den första rapporten lagts fram, ska kommissionen minst en gång vart femte år rapportera till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av detta direktiv.~~

Artikel 31

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artiklarna ~~4–12, 14–28 och 30 och bilaga I~~ ☒ 1–8,

11, 15–25 och 27–30 ~~☒ senast den 20 juli 2015 ☒~~ [sex månader efter detta direktivs ikraftträdande] ~~☒~~. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. De ska även innehålla en uppgift om att hänvisningar i befintliga lagar och andra författningar till det direktiv som upphävs genom detta direktiv ska anses som hänvisningar till detta direktiv. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras och om hur uppgiften ska formuleras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de huvudsakliga bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 32

Upphävande

Direktiv ~~2003/9/EC ☒~~ 2013/33/EU ~~☒~~ ska, i de medlemsstater som är bundna av det här direktivet, upphävas med verkan från och med ~~den 21 juli 2015 ☒~~ [dagen efter den dag som anges i artikel 31.1 första stycket] ~~☒~~ utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter vad gäller de tidsfrister för införlivande av direktivet i nationell lagstiftning som anges i bilaga I ~~II, Part B~~.

Hänvisningar till det upphävda direktivet ska anses som hänvisningar till det här direktivet och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga IIII.

Artikel 33

Ikraftträdande och tillämpning

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

~~Artiklarna 13 och 29 ska tillämpas från den 21 juli 2015.~~

Artikel 34

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdat i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA I

Formulär för medlemsstaternas rapportering av uppgifter enligt artikel 28.2

Efter det datum som avses i artikel 28.2 ska den information som medlemsstaterna ska inlämna till kommissionen inlämnas på nytt om det sker väsentliga ändringar i nationell lag eller praxis, som ersätter den tidigare lämnade informationen.

1. På grundval av artiklarna 2 k och 22, vänligen förklara de olika momenten för identifieringen av personer med särskilda mottagandebehov, inklusive i vilket skede detta förfarande inleds och hur bedömningen omsätts i olika åtgärder för att möta dessa särskilda behov, särskilt för ensamkommande barn, offer för tortyr, våldtäkt eller andra allvarliga former av psykologiskt, fysiskt eller sexuellt våld, samt offer för människohandel.
2. Redogör utförligt för typ, benämning på och format för de dokument som avses i artikel 6.
3. Avseende artikel 15, vänligen ange i vilken utsträckning de sökandes tillträde till arbetsmarknaden omfattas av särskilda villkor, och beskriv dessa begränsningar i detalj.
4. Avseende artikel 2 g, vänligen ange hur de materiella mottagningsvillkoren tillgodoses (t.ex. vad som tillhandahålls in natura, genom ekonomiska bidrag, i kuponger eller som en kombination av dessa tre), och ange nivån på den dagersättning som betalas ut till sökande.
5. Avseende artikel 17.5, vänligen redovisa i förekommande fall de referensnivåer som används för att bestämma storleken på ekonomiska bidrag till sökande enligt nationell lag eller praxis. Om sökande behandlas mindre gynnsamt än de egna medborgarna, förklara orsakerna till detta.

↓ 2013/33/EU (anpassad)

BILAGA III

~~DEL A~~

Direktiv som upphävs

(som det hänvisas till i artikel 32)

~~Rådets direktiv 2003/9/EG~~

~~(EUT L 31, 6.2.2003, s. 18).~~

~~DEL B~~

Tidsfrist för införlivande i nationell rätt

(som det hänvisas till i artikel 31)

Direktiv	Tidsfrist för införlivande
2003/9/EG	6 februari 2005
☒ 2013/33/EU ☒	☒ 20 juli 2015 ☒

↓ 2013/33/EU (anpassad)

BILAGA III
Jämförelsetabell

Direktiv 2003/9/EG	Detta direktiv
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2 inledande fras	Artikel 2 inledande fras
Artikel 2 a	—
Artikel 2 b	—
—	Artikel 2 a
Artikel 2 c	Artikel 2 b
Artikel 2 d inledande fras	Artikel 2 c inledande fras
Artikel 2 d i	Artikel 2 c första strecksatsen
Artikel 2 d ii	Artikel 2 c andra strecksatsen
—	Artikel 2 c tredje strecksatsen
Artikel 2 e, f och g	—
—	Artikel 2 d
Artikel 2 h	Artikel 2 e
Artikel 2 i	Artikel 2 f
Artikel 2 j	Artikel 2 g
Artikel 2 k	Artikel 2 h
Artikel 2 l	Artikel 2 i
—	Artikel 2 j
—	Artikel 2 k
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 4	Artikel 4

Artikel 5	Artikel 5
Artikel 6.1-5	Artikel 6.1-5
—	Artikel 6.6
Artikel 7.1-7.2	Artikel 7.1-7.2
Artikel 7.3	—
Artikel 7.4-7.6	Artikel 7.3-5
—	Artikel 8
—	Artikel 9
—	Artikel 10
—	Artikel 11
Artikel 8	Artikel 12
Artikel 9	Artikel 13
Artikel 10.1	Artikel 14.1
Artikel 10.2	Artikel 14.2 första stycket
—	Artikel 14.2 andra stycket
Artikel 10.3	Artikel 14.3
Artikel 11.1	—
—	Artikel 15.1
Artikel 11.2	Artikel 15.2
Artikel 11.3	Artikel 15.3
Artikel 11.4	—
Artikel 12	Artikel 16
Artikel 13.1-13.4	Artikel 17.1-17.4
Artikel 13.5	—
—	Artikel 17.5

Artikel 14.1	Artikel 18.1
Artikel 14.2 första stycket, inledande fras, leden a och b	Artikel 18.2 inledande fras, leden a och b
Artikel 14.7	Artikel 18.2 e
—	Artikel 18.3
Artikel 14.2 andra stycket	Artikel 18.4
Artikel 14.3	—
—	Artikel 18.5
Artikel 14.4	Artikel 18.6
Artikel 14.5	Artikel 18.7
Artikel 14.6	Artikel 18.8
Artikel 14.8 första stycket, inledande frasen, första strecksatsen	Artikel 18.9 första stycket, inledande frasen, led a
Artikel 14.8 första stycket, andra strecksatsen	—
Artikel 14(8), första stycket, tredje strecksatsen	Artikel 18(9), första stycket, led b
Artikel 14(8), första stycket, fjärde strecksatsen	—
Artikel 14(8), andra stycket	Artikel 18(9), andra stycket
Artikel 15	Artikel 19
Artikel 16.1 inledande fras	Artikel 20.1 inledande fras
Artikel 16.1 led a första, andra och tredje strecksatsen	Artikel 20.1 a, b och e
Artikel 16.1 led a andra stycket	Artikel 20.1 andra stycket
Artikel 16.1 b	—
Artikel 16.2	—
—	Artikel 20.2 och 20.3
Artikel 16.3–16.5	Artikel 20.4–20.6
Artikel 17.1	Artikel 21

Artikel 17.2	—
—	Artikel 22
Artikel 18.1	Artikel 23.1
—	Artikel 23.2 – 23.3
Artikel 18.2	Artikel 23.4
—	Artikel 23.5
Artikel 19	Artikel 24
Artikel 20	Artikel 25.1
—	Artikel 25.2
Artikel 21.1	Artikel 26.1
—	Artikel 26.2 – 26.5
Artikel 21.2	Artikel 26.6
Artikel 22	—
—	Artikel 27
Artikel 23	Artikel 28.1
—	Artikel 28.2
Artikel 24	Artikel 29
Artikel 25	Artikel 30
Artikel 26	Artikel 31
—	Artikel 32
Artikel 27	Artikel 33 första stycket
—	Artikel 33 andra stycket
Artikel 28	Artikel 34
—	Bilaga I
—	Bilaga II

-	Bilaga III
---	------------

BILAGA II

Jämförelsetabell

Direktiv 2013/33/EU	Detta direktiv
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2 inledningsfras	Artikel 2 inledningsfras
Artikel 2 a	Artikel 2.1
Artikel 2 b	Artikel 2.2
Artikel 2 c	Artikel 2.3
Artikel 2 d	Artikel 2.4
Artikel 2 e	Artikel 2.5
Artikel 2 f	Artikel 2.6
Artikel 2 g	Artikel 2.7
Artikel 2 h	Artikel 2.8
Artikel 2 i	Artikel 2.9
—	Artikel 2.10
—	Artikel 2.11
Artikel 2 j	Artikel 2.12
Artikel 2 k	Artikel 2.13
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 4	Artikel 4
Artikel 5	Artikel 5
Artikel 6.1–6.4	—
Artikel 6.5	Artikel 6

Artikel 6.6	—
Artikel 7.1	Artikel 7.1
Artikel 7.2	Artikel 7.2 första stycket
—	Artikel 7.2 andra stycket
—	Artikel 7.3
Artikel 7.3	Artikel 7.6
Artikel 7.4–7.5	Artikel 7.4–7.5
—	Artikel 7.7–7.8
Artikel 8.1–8.2	Artikel 8.1–8.2
Artikel 8.3 a och b	Artikel 8.3 a och b
—	Artikel 8.3 c
Artikel 8.3 c	Artikel 8.3 d
Artikel 8.3 d	Artikel 8.3 e
Artikel 8.3 e	Artikel 8.3 f
Artikel 8.3 f	Artikel 8.3 g
Artikel 8.3 andra stycket	Artikel 8.3 andra stycket
Artikel 8.4	Artikel 8.4
Artikel 9	Artikel 9
Artikel 10	Artikel 10
Artikel 11	Artikel 11
Artikel 12	Artikel 12
Artikel 13	Artikel 13
Artikel 14	Artikel 14
Artikel 15.1	Artikel 15.1 första stycket
—	Artikel 15.1 andra stycket

Artikel 15.2	Artikel 15.2
—	Artikel 15.3
Artikel 15.3	Artikel 15.4
—	Artikel 15.5
Artikel 16	—
Artikel 17.1–17.4	Artikel 16.1–16.4
—	Artikel 16.5
Artikel 17.5	Artikel 16.6
Artikel 18.1–18.8	Artikel 17.1–17.8
Artikel 18.9 första och andra styckena	Artikel 17.9 första och andra styckena
—	Artikel 17.9 tredje stycket
—	Artikel 17a
Artikel 19	Artikel 18
Artikel 20 inledningsfras	Artikel 19.1
Artikel 20.1 första stycket a–c	Artikel 19.2 första stycket a–c
—	Artikel 19.2 första stycket e–h
Artikel 20.1 andra stycket	Artikel 19.2 andra stycket
Artikel 20.2	—
Artikel 20.3	Artikel 19.2 första stycket d
Artikel 20.4	—
Artikel 20.5	Artikel 19.3
Artikel 20.6	Artikel 19.4
Artikel 21	Artikel 20
Artikel 22.1	Artikel 21.1
—	Artikel 21.2

Artikel 22.2–22.4	Artikel 21.3–21.5
Artikel 23.1–23.5	Artikel 22.1–22.5
—	Artikel 22.6
Artikel 24.1 första stycket	Artikel 23.1 första stycket
Artikel 24.1 första stycket	—
—	Artikel 23.1 andra stycket
Artikel 24.2–24.3	Artikel 23.2–23.3
Artikel 24.4	Artikel 22.6
Artikel 25	Artikel 24
Artikel 26	Artikel 25
Artikel 27	Artikel 26
Artikel 28	Artikel 27
—	Artikel 28
Artikel 29	Artikel 29
Artikel 30.1–30.2	Artikel 30.1–30.2
Artikel 30.3	—
Artikel 31	Artikel 31
Artikel 32	Artikel 32
Artikel 33.1	Artikel 33
Artikel 33.2	—
Artikel 34	Artikel 34
Bilaga I	—
Bilaga II	Bilaga I
Bilaga III	Bilaga II